

ΟΔΗΓΙΑ 2014/92/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 23ης Ιουλίου 2014****για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η εσωτερική αγορά αποτελεί ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων. Ο κατακερματισμός της εσωτερικής αγοράς είναι επιζήμιος για την ανταγωνιστικότητα, την ανάπτυξη και τις θέσεις εργασίας στην Ένωση. Η εξάλειψη των άμεσων και έμμεσων εμποδίων για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς είναι απαραίτητη για την ολοκλήρωσή της. Η δράση της Ένωσης όσον αφορά την εσωτερική αγορά στον τομέα των λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών έχει ήδη συμβάλει σημαντικά στην ανάπτυξη της διασυννοριακής δραστηριότητας των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, στη βελτίωση των επιλογών που έχουν οι καταναλωτές και στην αύξηση της ποιότητας και της διαφάνειας των προσφορών.
- (2) Εν προκειμένω, η οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ έχει καθορίσει βασικές απαιτήσεις διαφάνειας για τα τέλη που χρεώνουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών για τις υπηρεσίες που προσφέρονται σε σχέση με λογαριασμούς πληρωμών. Αυτό έχει διευκολύνει σημαντικά τη δραστηριότητα των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, με τη δημιουργία ενιαίων κανόνων όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών πληρωμών και τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται, έχει μειώσει τον διοικητικό φόρτο και έχει συντελέσει στη μείωση του κόστους για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.
- (3) Η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και η ανάπτυξη μιας σύγχρονης οικονομίας χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς εξαρτάται όλο και περισσότερο από την καθολική παροχή υπηρεσιών πληρωμών. Οποιαδήποτε νέα νομοθεσία για το θέμα αυτό πρέπει να αποτελεί μέρος μιας έξυπνης οικονομικής στρατηγικής για την Ένωση, που να λαμβάνει πραγματικά υπόψη τις ανάγκες των πιο ευάλωτων καταναλωτών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 51 της 22.2.2014, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ C 341 της 21.11.2013, σ. 40.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Απριλίου 2014 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014.

⁽⁴⁾ Οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/ΕΚ (ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1).

- (4) Ωστόσο, όπως αναφέρει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο ψήφισμά του της 4ης Ιουλίου 2012, που περιέχει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με την πρόσβαση σε βασικές τραπεζικές υπηρεσίες, πρέπει να γίνουν περισσότερα για τη βελτίωση και την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς για τις λιανικές τραπεζικές υπηρεσίες. Προς το παρόν, η έλλειψη διαφάνειας και συγκρισιμότητας των τελών, καθώς και οι δυσκολίες αλλαγής λογαριασμού πληρωμών, εξακολουθούν να δημιουργούν εμπόδια στην ανάπτυξη μιας πλήρως ολοκληρωμένης αγοράς, συμβάλλοντας στον χαμηλό ανταγωνισμό στον τομέα των λιανικών τραπεζικών υπηρεσιών. Πρέπει να αντιμετωπιστούν τα εν λόγω προβλήματα και να επιτευχθούν πρότυπα υψηλής ποιότητας.
- (5) Οι υφιστάμενες συνθήκες της εσωτερικής αγοράς θα μπορούσαν να αποτρέπουν την άσκηση της ελευθερίας που έχουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να εγκαθίστανται ή να παρέχουν υπηρεσίες στο εσωτερικό της Ένωσης εξαιτίας της δυσκολίας προσέλκυσης πελατών κατά την είσοδο σε μια νέα αγορά. Η είσοδος σε νέες αγορές συχνά συνεπάγεται μεγάλες επενδύσεις. Οι επενδύσεις αυτές δικαιολογούνται μόνον εάν το ίδρυμα προβλέπει αρκετές ευκαιρίες και αντίστοιχη ζήτηση από τους καταναλωτές. Το χαμηλό επίπεδο κινητικότητας των καταναλωτών όσον αφορά τις λιανικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην έλλειψη διαφάνειας και συγκρισιμότητας ως προς τα τέλη και τις υπηρεσίες που προσφέρονται, καθώς και στις δυσκολίες σε σχέση με την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών. Οι παράγοντες αυτοί επίσης συμπίπτουν τη ζήτηση. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα σε διασυνοριακό επίπεδο.
- (6) Επιπλέον, ο κατακερματισμός των υφιστάμενων εθνικών ρυθμιστικών πλαισίων μπορεί να δημιουργήσει σημαντικούς φραγμούς για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των λογαριασμών πληρωμών. Διαπιστώνονται αποκλίσεις όσον αφορά τις ισχύουσες διατάξεις σε εθνικό επίπεδο, σε σχέση με λογαριασμούς πληρωμών, και ιδίως όσον αφορά τη συγκρισιμότητα των τελών και την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών. Όσον αφορά την αλλαγή, η έλλειψη ενιαίων δεσμευτικών μέτρων σε επίπεδο Ένωσης έχει οδηγήσει στην εφαρμογή διαφορετικών πρακτικών και μέτρων σε εθνικό επίπεδο. Οι διαφορές αυτές είναι ακόμη πιο αισθητές στον τομέα της συγκρισιμότητας των τελών, στις περιπτώσεις όπου δεν υπάρχουν μέτρα, έστω και αυτορρυθμίσης, σε επίπεδο Ένωσης. Σε περίπτωση που οι διαφορές αυτές γίνουν πιο σημαντικές στο μέλλον, καθώς οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών έχουν την τάση να προσαρμόζουν τις πρακτικές τους στις εθνικές αγορές, αυτό θα αύξανε το κόστος λειτουργίας σε διασυνοριακό επίπεδο, σε σχέση με το κόστος που αντιμετωπίζουν οι εγχώριοι πάροχοι και, ως εκ τούτου, θα καθιστούσε την άσκηση δραστηριοτήτων σε διασυνοριακό επίπεδο λιγότερο ελκυστική. Οι διασυνοριακές δραστηριότητες στην εσωτερική αγορά περιορίζονται λόγω εμποδίων που τίθενται στους καταναλωτές για το άνοιγμα λογαριασμού πληρωμών στο εξωτερικό. Τα υφιστάμενα περιοριστικά κριτήρια επιλεξιμότητας ενδέχεται να εμποδίσουν την ελεύθερη μετακίνηση των πολιτών της Ένωσης στο εσωτερικό της. Η παροχή πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών σε όλους τους καταναλωτές θα επιτρέψει τη συμμετοχή τους στην εσωτερική αγορά και θα τους δώσει τη δυνατότητα να εκμεταλλευτούν τα οφέλη της εσωτερικής αγοράς.
- (7) Επιπλέον, εφόσον ορισμένοι δυνητικοί πελάτες δεν ανοίγουν λογαριασμούς πληρωμών, είτε εξαιτίας απόρριψης των σχετικών αιτημάτων τους είτε εξαιτίας της προσφοράς ακατάλληλων προϊόντων, η δυνητική ζήτηση για υπηρεσίες λογαριασμών πληρωμών στην Ένωση προς το παρόν δεν αξιοποιείται πλήρως. Η ευρύτερη συμμετοχή των καταναλωτών στην εσωτερική αγορά θα παρείχε περαιτέρω κίνητρα στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών ώστε να εισέλθουν σε νέες αγορές. Επίσης, η δημιουργία συνθηκών που θα επιτρέψουν σε όλους τους καταναλωτές να έχουν πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών αποτελεί απαραίτητο μέσο για την προαγωγή της συμμετοχής τους στην εσωτερική αγορά και για τη δυνατότητά τους να εκμεταλλευτούν τα οφέλη που έφερε η εσωτερική αγορά.
- (8) Η διαφάνεια και η συγκρισιμότητα των τελών έχουν εξεταστεί σε ενωσιακό επίπεδο σε μια πρωτοβουλία αυτορρυθμίσης, η οποία ξεκίνησε από τον τραπεζικό κλάδο. Ωστόσο, δεν υπήρξε τελική συμφωνία όσον αφορά την εν λόγω πρωτοβουλία. Όσον αφορά την αλλαγή, οι κοινές αρχές που θέσπισε η επιτροπή Ευρωπαϊκού Τραπεζικού Τομέα το 2008 παρέχουν έναν υποδειγματικό μηχανισμό για την αλλαγή μεταξύ λογαριασμών πληρωμών που προσφέρονται από τράπεζες εγκατεστημένες στο ίδιο κράτος μέλος. Ωστόσο, δεδομένου του μη δεσμευτικού χαρακτήρα τους, οι εν λόγω κοινές αρχές έχουν εφαρμοστεί με ασυνεπή τρόπο σε όλη την Ένωση και με αμφίβολα αποτελέσματα. Επιπλέον, οι κοινές αρχές αφορούν την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών σε εθνικό επίπεδο μόνο και όχι σε διασυνοριακό επίπεδο. Τέλος, όσον αφορά την πρόσβαση σε βασικό λογαριασμό πληρωμών, με τη σύσταση 2011/442/ΕΕ⁽¹⁾ η Επιτροπή κάλεσε τα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της εφαρμογής της το αργότερο έξι μήνες μετά τη δημοσίευσή της. Έως σήμερα, ελάχιστα κράτη μέλη έχουν συμμορφωθεί με τις βασικές αρχές της εν λόγω σύστασης.

(¹) Σύσταση 2011/442/ΕΕ της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2011, για την πρόσβαση σε βασικό λογαριασμό πληρωμών (ΕΕ L 190 της 21.7.2011, σ. 87).

- (9) Προκειμένου να υποστηριχτεί η αποτελεσματική και ομαλή χρηματοπιστωτική κινητικότητα μακροπρόθεσμα, είναι καθοριστικής σημασίας η θέσπιση μιας ομοιόμορφης δέσμης κανόνων για την αντιμετώπιση του ζητήματος της χαμηλής κινητικότητας των καταναλωτών, ιδίως δε για τη βελτίωση της σύγκρισης των υπηρεσιών λογαριασμών πληρωμών και των σχετικών τελών και την παροχή κινήτρων για την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών, καθώς και για την αποφυγή των διακρίσεων με βάση τον τόπο διαμονής για καταναλωτές που προτίθενται να ανοίξουν και να χρησιμοποιήσουν λογαριασμό πληρωμών σε διασυνοριακό επίπεδο. Επιπλέον, είναι απαραίτητο να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την προώθηση της συμμετοχής των καταναλωτών στην αγορά των λογαριασμών πληρωμών. Τα εν λόγω μέτρα θα παράσχουν κίνητρα για την είσοδο των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών στην εσωτερική αγορά και θα διασφαλίσουν ισότιμους όρους ανταγωνισμού, ενισχύοντας έτσι τον ανταγωνισμό και την αποδοτική κατανομή των πόρων στο εσωτερικό της αγοράς λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών της Ένωσης προς όφελος των επιχειρήσεων και των καταναλωτών. Επίσης, η διαφανής πληροφόρηση σχετικά με τα τέλη και οι δυνατότητες αλλαγής λογαριασμού, σε συνδυασμό με το δικαίωμα πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, θα διευκολύνουν τη διακίνηση και τις αγορές των πολιτών της Ένωσης στο εσωτερικό της Ένωσης, επιτρέποντάς τους, ως εκ τούτου, να επωφελούνται από μια πλήρως λειτουργική εσωτερική αγορά στον τομέα των λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, και θα συμβάλλουν στην περαιτέρω ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς.
- (10) Επίσης, έχει καθοριστική σημασία να διασφαλιστεί ότι η παρούσα οδηγία δεν θα εμποδίζει την καινοτομία στον τομέα των λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Κάθε έτος διατίθενται νέες τεχνολογίες, που ενδέχεται να καταστήσουν το σημερινό μοντέλο των λογαριασμών πληρωμών παρωχημένο, όπως οι τραπεζικές υπηρεσίες μέσω κινητού τηλεφώνου και οι πληρωμές με κάρτες αποθηκευμένης αξίας.
- (11) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να εγκρίνουν πιο αυστηρές διατάξεις προκειμένου να προστατεύσουν τους καταναλωτές, με την προϋπόθεση οι διατάξεις αυτές να είναι συνεπείς με τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία και την παρούσα οδηγία.
- (12) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με τη συγκρισιμότητα των τελών και την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όπως ορίζονται στην οδηγία 2007/64/ΕΚ. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνον σε πιστωτικά ιδρύματα. Όλες οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να αφορούν λογαριασμούς πληρωμών μέσω των οποίων οι καταναλωτές είναι σε θέση να φέρουν εις πέρας τις ακόλουθες συναλλαγές: κατάθεση χρηματικών ποσών, ανάληψη μετρητών και εκτέλεση και λήψη πράξεων πληρωμής προς και από τρίτους, περιλαμβανομένης της εκτέλεσης μεταφορών πιστώσεων. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να αποκλείονται οι λογαριασμοί με πλέον περιορισμένες λειτουργίες. Για παράδειγμα, λογαριασμοί όπως οι λογαριασμοί ταμειευτηρίου, οι λογαριασμοί πιστωτικών καρτών όπου συνήθως καταβάλλονται χρηματικά ποσά αποκλειστικά για την εξόφληση χρέους από πιστωτική κάρτα, οι τρεχούμενοι λογαριασμοί στεγαστικών δανείων ή οι λογαριασμοί ηλεκτρονικού χρήματος θα πρέπει να αποκλείονται καταρχήν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Ωστόσο, εάν οι εν λόγω λογαριασμοί χρησιμοποιούνται για πράξεις καθημερινών πληρωμών και εμπεριέχουν όλες τις προαναφερόμενες λειτουργίες, θα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Οι λογαριασμοί τους οποίους τηρούν επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των μικρών ή πολύ μικρών επιχειρήσεων, με εξαίρεση εκείνους που τελούν υπό προσωπικό καθεστώς, δεν θα πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιλέγουν την επέκταση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας σε άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και άλλους λογαριασμούς πληρωμών, για παράδειγμα εκείνους που προσφέρουν πλέον περιορισμένες λειτουργίες πληρωμών.
- (13) Δεδομένου ότι ο λογαριασμός πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά είναι ένας τύπος λογαριασμού πληρωμών για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, οι διατάξεις σχετικά με τη διαφάνεια και την αλλαγή λογαριασμού θα πρέπει να εφαρμόζονται και στους εν λόγω λογαριασμούς.
- (14) Οι ορισμοί που περιλαμβάνονται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να είναι ευθυγραμμισμένοι κατά το δυνατόν με εκείνους που περιλαμβάνονται σε άλλες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης, ιδίως δε με τους ορισμούς της οδηγίας 2007/64/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- (15) Είναι καθοριστικής σημασίας για τους καταναλωτές να είναι σε θέση να κατανοούν τα τέλη, ώστε να μπορούν να συγκρίνουν προσφορές από διαφορετικούς παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και να αποφασίζουν με πλήρη επίγνωση ποιοι λογαριασμοί πληρωμών προσαρμόζονται καλύτερα στις ανάγκες τους. Δεν μπορεί να υπάρξει σύγκριση των τελών όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιούν διαφορετική ορολογία για τις ίδιες υπηρεσίες και παρέχουν πληροφόρηση σε διαφορετική μορφή. Η τυποποιημένη ορολογία, σε συνδυασμό με τη στοχευμένη πληροφόρηση περί τελών σε συνεκτική μορφή η οποία καλύπτει τις πλέον αντιπροσωπευτικές υπηρεσίες που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, μπορεί να βοηθήσει τους καταναλωτές να κατανοούν και να συγκρίνουν τα τέλη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 (ΕΕ L 94 της 30.3.2012, σ. 22).

- (16) Οι καταναλωτές ωφελούνται περισσότερο όταν η πληροφόρηση που παρέχεται από διαφορετικούς παρόχους υπηρεσιών πληρωμών είναι περιεκτική, τυποποιημένη και μπορεί να συγκριθεί εύκολα. Τα μέσα που διατίθενται στους καταναλωτές για να συγκρίνουν τις προσφορές λογαριασμών πληρωμών δεν θα έχουν θετικό αντίκτυπο εάν ο χρόνος που απαιτείται για την ανάγνωση μακροσκελών καταλόγων τελών για τις διάφορες προσφορές υπερβαίνει το όφελος της επιλογής της πλέον συμφέρουσας προσφοράς. Αυτά τα εργαλεία θα πρέπει να είναι ποικίλων μορφών και θα πρέπει να διεξάγονται δοκιμές από τους καταναλωτές. Στο παρόν στάδιο, η ορολογία των τελών θα πρέπει να είναι τυποποιημένη μόνο όσον αφορά τους πλέον αντιπροσωπευτικούς όρους και ορισμούς στα κράτη μέλη, προκειμένου να αποφεύγεται ο κίνδυνος υπερβολικής πληροφόρησης και να διευκολύνεται η ταχεία εφαρμογή.
- (17) Η ορολογία των τελών θα πρέπει να καθορίζεται από τα κράτη μέλη, με τρόπο που να επιτρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες των τοπικών αγορών. Για να θεωρούνται αντιπροσωπευτικές, οι υπηρεσίες θα πρέπει να υπόκεινται στην καταβολή τέλους τουλάχιστον ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ενός κράτους μέλους. Επιπλέον, όταν οι υπηρεσίες είναι κοινές στα περισσότερα κράτη μέλη, η ορολογία που χρησιμοποιείται για τον ορισμό των υπηρεσιών αυτών θα πρέπει να είναι τυποποιημένη σε επίπεδο Ένωσης, ώστε να επιτρέπεται καλύτερη σύγκριση των προσφορών για λογαριασμούς πληρωμών στο σύνολο της Ένωσης. Προκειμένου να διασφαλιστεί επαρκής ομοιογένεια των εθνικών καταλόγων, η Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών) («ΕΑΤ») που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ θα πρέπει να καταρτίσει κατευθυντήριες γραμμές που θα βοηθήσουν τα κράτη μέλη να προσδιορίσουν τις υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται συνηθέστερα και συνεπάγονται το υψηλότερο κόστος για τους καταναλωτές σε εθνικό επίπεδο. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει έως τις 18 Δεκεμβρίου 2014 να αναφέρουν στην Επιτροπή και στην ΕΑΤ τις αρμόδιες αρχές στις οποίες θα πρέπει να διαβιβάζονται οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές.
- (18) Αφότου τα κράτη μέλη καταρτίσουν προσωρινό κατάλογο των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που υπόκεινται στην καταβολή τέλους σε εθνικό επίπεδο, μαζί με τους σχετικούς όρους και ορισμούς, η ΕΑΤ θα πρέπει να προβεί σε ελέγχους προκειμένου να προσδιορίσει, μέσω σχεδίων ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, τις υπηρεσίες που είναι κοινές στα περισσότερα κράτη μέλη και να προτείνει τυποποιημένους όρους και ορισμούς για αυτές σε επίπεδο Ένωσης, σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Η ΕΑΤ θα πρέπει να διασφαλίζει ότι χρησιμοποιείται ένας μόνον όρος για κάθε υπηρεσία σε οποιαδήποτε επίσημη γλώσσα κάθε κράτους μέλους η οποία αποτελεί επίσης επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Τούτο σημαίνει ότι καθίσταται δυνατή η χρήση διαφορετικών όρων για την παροχή της ίδιας υπηρεσίας σε διαφορετικά κράτη μέλη που χρησιμοποιούν την ίδια επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, λαμβάνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο υπόψη εθνικές ιδιαιτερότητες. Τα κράτη μέλη θα πρέπει εν συνεχεία να ενσωματώσουν οποιουσδήποτε εφαρμοστέους όρους σε ενωσιακό επίπεδο στους προσωρινούς καταλόγους τους και να δημοσιεύσουν τους τελικούς καταλόγους τους βασισόμενα σε αυτό.
- (19) Για να διευκολυνθούν οι καταναλωτές να συγκρίνουν τα τέλη των λογαριασμών πληρωμών σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να παρέχουν στους καταναλωτές ένα δελτίο πληροφόρησης περί τελών το οποίο θα αναφέρει τα τέλη για όλες τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που συνδέονται με έναν λογαριασμό πληρωμών σε εθνικό επίπεδο. Κατά περίπτωση, στο δελτίο πληροφόρησης περί τελών θα πρέπει να χρησιμοποιούνται οι τυποποιημένοι όροι και ορισμοί που έχουν καθιερωθεί σε ενωσιακό επίπεδο. Αυτό θα συνέβαλλε επίσης στη διασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που ανταγωνίζονται στην αγορά των λογαριασμών πληρωμών. Το δελτίο πληροφόρησης περί τελών δεν θα πρέπει να περιέχει άλλα τέλη. Όταν ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν προσφέρει υπηρεσία που εμφανίζεται στον κατάλογο των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών, θα πρέπει να το αναφέρει, για παράδειγμα, με τον χαρακτηρισμό της υπηρεσίας ως «μη προσφερόμενης» ή με την ένδειξη «δεν έχει εφαρμογή». Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να απαιτούν να παρέχονται, με το δελτίο πληροφόρησης περί τελών, βασικοί δείκτες όπως συνολικός δείκτης κόστους που συνοψίζει το συνολικό ετήσιο κόστος του λογαριασμού πληρωμών για τους καταναλωτές. Προκειμένου να βοηθηθούν οι καταναλωτές να κατανοούν τα τέλη που πρέπει να καταβάλλουν για τον λογαριασμό πληρωμών τους, θα πρέπει να τους διατίθεται ένα γλωσσάριο με σαφείς, μη τεχνικές και χωρίς αμφισημίες επεξηγήσεις τουλάχιστον ως προς τα τέλη και τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στο δελτίο πληροφόρησης περί τελών. Το γλωσσάριο αναμένεται να αποτελέσει χρήσιμο εργαλείο ώστε να ενθαρρύνεται η καλύτερη κατανόηση της σημασίας των τελών και να παρέχεται στους καταναλωτές η δυνατότητα να επιλέγουν από μεγαλύτερο εύρος προσφορών λογαριασμού πληρωμών. Θα πρέπει επίσης να θεσπιστεί η υποχρέωση να απαιτείται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να πληροφορούν τους καταναλωτές, δωρεάν και τουλάχιστον ετησίως, αναφορικά με όλα τα τέλη που χρεώνονται στον λογαριασμό πληρωμών τους, περιλαμβανομένων, κατά περίπτωση, του επιτοκίου υπερανάληψης και του πιστωτικού επιτοκίου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

Αυτό δεν θίγει τις διατάξεις σχετικά με την υπερανάλυση που καθορίζονται στην οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾. Η εκ των υστέρων πληροφόρηση θα πρέπει να παρέχεται με τη μορφή ειδικού εγγράφου που καλείται «δήλωση τελών». Θα πρέπει να παρέχεται επισκόπηση των παραχθέντων τόκων και όλων των χρεωθέντων τελών σε σχέση με τη χρήση του λογαριασμού πληρωμών, προκειμένου να είναι σε θέση ο καταναλωτής να κατανοήσει σε τι αντιστοιχούν τα τέλη και να αξιολογήσει την ανάγκη είτε τροποποίησης των καταναλωτικών προτύπων του είτε μετακίνησης σε άλλον πάροχο. Το όφελος αυτό θα μεγιστοποιείται όταν η εκ των υστέρων πληροφόρηση περί τελών παρουσιάζει τις πλέον αντιπροσωπευτικές υπηρεσίες με την ίδια σειρά όπως η εκ των προτέρων πληροφόρηση περί τελών.

- (20) Για την κάλυψη των αναγκών των καταναλωτών, είναι απαραίτητο να διασφαλίζεται ότι η πληροφόρηση περί τελών είναι σαφής, πλήρης και συγκρίσιμη. Η EAT θα πρέπει ως εκ τούτου, ύστερα από διαβούλευση με τις εθνικές αρχές και κατόπιν διενέργειας δοκιμών από τους καταναλωτές, να αναπτύξει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με την τυποποιημένη μορφή παρουσίασης του δελτίου πληροφοριών περί τελών και της δήλωσης τελών και με τα κοινά σύμβολα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι αυτά θα είναι κατανοητά και συγκρίσιμα για τους καταναλωτές. Η μορφή, η σειρά των επιμέρους στοιχείων και οι επικεφαλίδες θα πρέπει να είναι ίδιες για κάθε δελτίο πληροφόρησης περί τελών και δήλωση τελών κάθε κράτους μέλους, πράγμα που θα επιτρέπει στους καταναλωτές να συγκρίνουν τα δύο έγγραφα, μεγιστοποιώντας έτσι την κατανόηση και την αξιοποίηση των πληροφοριών. Το δελτίο πληροφόρησης περί τελών και η δήλωση τελών θα πρέπει να είναι σαφώς διακριτά από άλλες κοινοποιήσεις. Επιπλέον, κατά την ανάπτυξη των μορφών αυτών, η EAT θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη της το γεγονός ότι τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να παρέχουν το δελτίο πληροφόρησης περί τελών και τη δήλωση τελών μαζί με τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει άλλων ενωσιακών ή εθνικών νομοθετικών πράξεων σε σχέση με τους λογαριασμούς πληρωμών και την παροχή συναφών υπηρεσιών.
- (21) Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνεκτική χρήση της ισχύουσας ορολογίας σε επίπεδο Ένωσης σε ολόκληρη την Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεώνουν τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να χρησιμοποιούν την ισχύουσα ορολογία σε επίπεδο Ένωσης, παράλληλα με την υπόλοιπη εθνική τυποποιημένη ορολογία που ορίζεται στον τελικό κατάλογο, όταν επικοινωνούν με τους καταναλωτές, συμπεριλαμβανομένων του δελτίου πληροφόρησης περί τελών και της δήλωσης τελών. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν εμπορικές ονομασίες στο πλαίσιο των συμβατικών και εμπορικών πληροφοριών, καθώς και των δεδομένων εμπορίας προς τους καταναλωτές, εφόσον διευκρινίζουν σαφώς τον ισχύοντα αντίστοιχο τυποποιημένο όρο. Όταν επιλέγουν να χρησιμοποιούν εμπορικές ονομασίες στο δελτίο πληροφόρησης περί τελών ή στη δήλωση τελών, τούτο θα πρέπει να είναι πέραν των τυποποιημένων όρων ως δευτερεύων χαρακτηρισμός, να περιέχονται, π.χ., σε παρενθέσεις ή να είναι σε γραμματοσειρά μικρότερου μεγέθους.
- (22) Οι ανεξάρτητοι δικτυακοί τόποι σύγκρισης αποτελούν αποτελεσματικό μέσο που μπορούν να χρησιμοποιούν οι καταναλωτές για να αξιολογούν τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα διαφόρων προσφορών για λογαριασμούς σε ένα μέρος. Αυτοί οι δικτυακοί τόποι δύνανται να συμβάλουν στην ορθή εξισορρόπηση της ανάγκης η πληροφόρηση να είναι σαφής και περιεκτική και της ανάγκης να είναι ολοκληρωμένη και πλήρης, επιτρέποντας στους χρήστες να λαμβάνουν λεπτομερέστερες πληροφορίες όταν ενδιαφέρονται γι' αυτές. Θα πρέπει να προσπαθούν να περιλαμβάνουν το ευρύτερο δυνατό φάσμα προσφορών, ώστε να παρέχουν αντιπροσωπευτική επισκόπηση και ταυτοχρόνως να καλύπτουν σημαντικό τμήμα της αγοράς. Δύνανται επίσης να συμβάλουν στη μείωση του κόστους, εφόσον οι καταναλωτές δεν θα χρειάζεται να συλλέγουν πληροφορίες χωριστά από τους διάφορους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Επιβάλλεται οι πληροφορίες που παρέχονται σε τέτοιους δικτυακούς τόπους να είναι αξιόπιστες, αμερόληπτες και διαφανείς και οι καταναλωτές να ενημερώνονται για τη διαθεσιμότητα τέτοιων δικτυακών τόπων. Από την άποψη αυτή, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ενημερώνουν ενεργητικά το κοινό για τέτοιους δικτυακούς τόπους.
- (23) Προκειμένου να αποκτώνται αντικειμενικές πληροφορίες σχετικά με τα τραπεζικά τέλη που χρεώνονται και τα επιτόκια που εφαρμόζονται όσον αφορά λογαριασμούς πληρωμών, οι καταναλωτές θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν δικτυακούς τόπους σύγκρισης στους οποίους έχει πρόσβαση το κοινό και οι οποίοι λειτουργούν ανεξάρτητα από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, πράγμα που σημαίνει ότι κανένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν θα πρέπει να ευνοείται ιδιαίτερα στα αποτελέσματα της αναζήτησης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, επομένως, να διασφαλίζουν ότι οι καταναλωτές έχουν ελεύθερη πρόσβαση τουλάχιστον σε έναν τέτοιο δικτυακό τόπο στις αντίστοιχες επικράτειές τους. Τους εν λόγω δικτυακούς τόπους μπορούν να διαχειρίζονται οι αρμόδιες αρχές, οι ίδιες ή άλλοι φορείς για λογαριασμό τους, άλλες δημόσιες αρχές και/ή ιδιωτικοί φορείς. Η λειτουργία της σύγκρισης των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμής μπορεί να εκπληρώνεται επίσης από τους υφιστάμενους δικτυακούς τόπους που συγκρίνουν ευρύ φάσμα χρηματοοικονομικών ή μη προϊόντων. Οι δικτυακοί αυτοί τόποι θα πρέπει να λειτουργούν σύμφωνα με καθορισμένα κριτήρια ποιότητας, μεταξύ των οποίων την απαίτηση να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με την οντότητα στην οποία ανήκουν, να παρέχουν ακριβείς και ενημερωμένες πληροφορίες, να αναφέρουν τον χρόνο της τελευταίας ενημέρωσης, να θέτουν σαφή, αντικειμενικά κριτήρια στα οποία θα βασιστεί η σύγκριση και να περιλαμβάνουν ευρύ φάσμα προσφορών

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133 της 22.5.2008, σ. 66).

λογαριασμού πληρωμών που να καλύπτουν σημαντικό μέρος της αγοράς. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προσδιορίσουν πόσο συχνά θα πρέπει οι δικτυακοί τόποι σύγκρισης να επανεξετάζονται και να ενημερώνουν τις πληροφορίες που παρέχουν στους καταναλωτές, λαμβανομένης υπόψη της συχνότητας με την οποία ενημερώνουν γενικά οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών τις πληροφορίες τους περί τελών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να προσδιορίσουν τι συνιστά ευρύ φάσμα προσφορών λογαριασμού πληρωμών που να καλύπτουν σημαντικό μέρος της αγοράς, εκτιμώντας, για παράδειγμα, πόσοι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών υπάρχουν και συνεπώς μήπως η απλή πλειοψηφία ή και μικρότερο ποσοστό θα αρκούσε και/ή το μερίδιό τους στην αγορά και/ή τη γεωγραφική τους θέση. Ένας δικτυακός τόπος σύγκρισης θα πρέπει να συγκρίνει τα τέλη για τις υπηρεσίες που περιέχει ο κατάλογος των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών όσον αφορά τους λογαριασμούς πληρωμών, χρησιμοποιώντας ορολογία σε επίπεδο Ένωσης.

Είναι σκόπιμο να μπορούν τα κράτη μέλη να απαιτούν από τους εν λόγω δικτυακούς τόπους να συγκρίνουν και άλλες πληροφορίες, για παράδειγμα πληροφορίες σχετικά με παράγοντες που καθορίζουν το επίπεδο των υπηρεσιών που παρέχονται από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όπως ο αριθμός και ο τύπος εγκατάστασης υποκαταστημάτων ή αυτόματων ταμειακών μηχανών. Όταν σε ένα κράτος μέλος υπάρχει ένας μόνον δικτυακός τόπος και ο εν λόγω δικτυακός τόπος παύει να λειτουργεί ή δεν πληροί πλέον τα ποιοτικά κριτήρια, το κράτος μέλος θα πρέπει να μεριμνά ώστε οι καταναλωτές να αποκτούν πρόσβαση εντός ευλόγου χρόνου σε άλλο δικτυακό τόπο σύγκρισης σε εθνικό επίπεδο.

- (24) Αποτελεί τρέχουσα πρακτική για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να προσφέρουν λογαριασμό πληρωμών σε πακέτο με προϊόντα ή υπηρεσίες, πέραν των υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών, όπως ασφαλιστικά προϊόντα ή παροχή χρηματοπιστωτικών συμβουλών. Η πρακτική αυτή μπορεί να αποτελεί το μέσο με το οποίο οι πάροχοι υπηρεσιών είναι σε θέση να διαφοροποιούν τις προσφορές τους και να ανταγωνίζονται ο ένας τον άλλο και τελικά αυτό μπορεί να είναι επωφελές για τους καταναλωτές. Ωστόσο, η μελέτη της Επιτροπής του 2009 σχετικά με τις πρακτικές δέσμευσης στο χρηματοπιστωτικό τομέα, καθώς και οι σχετικές διαβουλεύσεις και καταγγελίες των καταναλωτών, έδειξαν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών ενδέχεται να προσφέρουν λογαριασμούς πληρωμών σε πακέτα με προϊόντα που δεν ζητούνται από τους καταναλωτές και τα οποία δεν είναι απαραίτητα για τους λογαριασμούς πληρωμών, όπως η ασφάλιση κατοικίας. Επιπλέον, έχει παρατηρηθεί ότι οι πρακτικές αυτές μπορεί να μειώσουν τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των τιμών, να περιορίσουν τις επιλογές αγοράς για τους καταναλωτές και να έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην κινητικότητα τους. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι, όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών προσφέρουν πακέτα λογαριασμών πληρωμών, παρέχονται στους καταναλωτές πληροφορίες σχετικά με το εάν υπάρχει η δυνατότητα να αγοραστεί ο λογαριασμός πληρωμών χωριστά και, στην περίπτωση αυτή, παρέχεται χωριστή πληροφόρηση σχετικά με τις ισχύουσες δαπάνες και τα τέλη που συνδέονται με καθένα από τα άλλα προϊόντα ή υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στο πακέτο και μπορούν να αγοραστούν χωριστά.
- (25) Η διαδικασία αλλαγής τραπεζικών λογαριασμών θα πρέπει να εναρμονιστεί στο πλαίσιο της Ένωσης. Προς το παρόν, τα μέτρα που υπάρχουν σε εθνικό επίπεδο είναι εξαιρετικά διαφοροποιημένα και δεν εξασφαλίζουν επαρκές επίπεδο προστασίας των καταναλωτών σε όλα τα κράτη μέλη. Η πρόβλεψη νομοθετικών μέτρων σχετικά με τις κύριες αρχές που πρέπει να ακολουθούν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών κατά την παροχή των υπηρεσιών αυτών σε κάθε κράτος μέλος θα βελτιώνει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς τόσο για τους καταναλωτές όσο και για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Από τη μία πλευρά, θα διασφάλιζε ίσους όρους ανταγωνισμού στους καταναλωτές που ενδέχεται να ενδιαφέρονται να ανοίξουν λογαριασμό πληρωμών σε διαφορετικό κράτος μέλος, δεδομένου ότι θα είχε ως αποτέλεσμα την προσφορά ισοδύναμου επιπέδου προστασίας. Από την άλλη πλευρά, θα μείωνε τις διαφορές μεταξύ των ρυθμιστικών μέτρων που εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο και συνεπώς θα περιορίζε τη διοικητική επιβάρυνση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που σκοπεύουν να προσφέρουν διασυνοριακά τις υπηρεσίες τους. Κατά συνέπεια, τα μέτρα περί αλλαγής θα διευκόλυναν την παροχή υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών εντός της εσωτερικής αγοράς.
- (26) Η αλλαγή δεν θα πρέπει να συνεπάγεται τη μεταβίβαση της σύμβασης από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.
- (27) Οι καταναλωτές έχουν το κίνητρο να αλλάξουν λογαριασμό πληρωμών μόνον εάν η σχετική διαδικασία δεν συνεπάγεται υπερβολική διοικητική και οικονομική επιβάρυνση. Κατά συνέπεια, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να προσφέρουν στους καταναλωτές σαφή, ταχεία και ασφαλή διαδικασία για την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών, περιλαμβανομένων των λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Η διαδικασία αυτή θα πρέπει να είναι εξασφαλισμένη όταν οι καταναλωτές επιθυμούν να αλλάξουν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και επίσης όταν επιθυμούν απλώς να μετατρέψουν τον λογαριασμό πληρωμών τους σε άλλο λογαριασμό πληρωμών του ίδιου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Αυτό θα επέτρεπε στους καταναλωτές να επωφελούνται από τις πλέον συμφέρουσες προσφορές της αγοράς και να μετατρέπουν με ευχέρεια τον λογαριασμό πληρωμών που διαθέτουν σε άλλο δυνητικά καταλληλότερο, ανεξάρτητα από το κατά πόσον αυτό συμβαίνει στον ίδιο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή μεταξύ διαφορετικών παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Τυχόν τέλη που επιβάλλονται από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών σε σχέση με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού θα πρέπει να είναι εύλογα και να αντιστοιχούν προς το πραγματικό κόστος που βαρύνει τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

- (28) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα, σε σχέση με την αλλαγή λογαριασμού στην περίπτωση που και οι δύο πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών εδρεύουν στην επικράτειά τους, να θεσπίζουν ή να διατηρούν ρυθμίσεις που διαφέρουν από αυτές που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, εφόσον τούτο αποβαίνει σαφώς προς το συμφέρον του καταναλωτή.
- (29) Η διαδικασία αλλαγής λογαριασμού θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν απλούστερη για τον καταναλωτή. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι υπεύθυνος για την εκκίνηση και τη διαχείριση της διαδικασίας για λογαριασμό του καταναλωτή. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούν πρόσθετα μέσα, π.χ. τεχνική λύση, όταν καθιερώνουν την υπηρεσία αλλαγής. Αυτά τα πρόσθετα μέσα μπορούν να υπερβαίνουν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας· για παράδειγμα, είναι δυνατόν να παρέχεται η υπηρεσία αλλαγής εντός μικρότερης προθεσμίας ή να υποχρεώνονται οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να διασφαλίζουν, κατ' αίτηση καταναλωτή, την αυτοματοποιημένη ή χειροκίνητη δρομολόγηση μεταφορών πιστώσεων από τον παλαιότερο λογαριασμό πληρωμών στον νέο λογαριασμό πληρωμών για καθορισμένο και περιορισμένο χρονικό διάστημα που αρχίζει να τρέχει από τη λήψη της εξουσιοδότησης για αλλαγή. Τα πρόσθετα αυτά μέσα δύνανται επίσης να χρησιμοποιούνται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών σε εθελοντική βάση, ακόμη και όταν αυτό δεν απαιτείται από κράτος μέλος.
- (30) Οι καταναλωτές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν από τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να μεταβιβάσει το σύνολο ή μέρος των εισερχόμενων μεταφορών πιστώσεων, πάγιων εντολών για μεταφορές πιστώσεων ή εντολών άμεσης χρέωσης, κατά προτίμηση στο πλαίσιο μιας μόνο συνάντησης με τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών. Για τον σκοπό αυτό, οι καταναλωτές θα πρέπει να είναι σε θέση να υπογράψουν ένα έντυπο εξουσιοδότησης, με το οποίο θα δίνουν τη συγκατάθεσή τους για την εκτέλεση καθεμιάς από τις ως άνω ενέργειες. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να απαιτούν να δίνεται εγγράφως η εξουσιοδότηση του καταναλωτή, αλλά θα μπορούσαν επίσης να δέχονται τη χρήση ισοδύναμων μέσων κατά περίπτωση, για παράδειγμα όταν εφαρμόζεται αυτοματοποιημένο σύστημα αλλαγής λογαριασμού. Προτού δώσει τη συγκατάθεσή του, ο καταναλωτής θα πρέπει να ενημερωθεί για όλα τα στάδια της διαδικασίας που απαιτείται για την ολοκλήρωση της αλλαγής λογαριασμού. Η εξουσιοδότηση θα μπορούσε, για παράδειγμα, να περιλαμβάνει όλα τα καθήκοντα που αποτελούν τμήμα της υπηρεσίας αλλαγής λογαριασμού και θα μπορούσαν να παρέχουν τη δυνατότητα στον καταναλωτή να επιλέξει μόνο μερικά από τα εν λόγω καθήκοντα.
- (31) Η συνεργασία του αποστέλλοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών είναι αναγκαία για την επιτυχία της αλλαγής λογαριασμού. Ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να λαμβάνει από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για την αποκατάσταση των πληρωμών στον άλλο λογαριασμό πληρωμών. Τα στοιχεία αυτά δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν, ωστόσο, τα απολύτως αναγκαία για την εκτέλεση της αλλαγής.
- (32) Προκειμένου να διευκολυνθεί το διασυνοριακό άνοιγμα λογαριασμού, ο καταναλωτής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ζητήσει από τον νέο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμπεριλάβει στον νέο λογαριασμό πληρωμών το σύνολο ή μέρος των πάγιων εντολών για μεταφορές πιστώσεων, να δέχεται τις άμεσες χρεώσεις από την ημερομηνία που ορίζεται από τον καταναλωτή και να παράσχει στον καταναλωτή πληροφορίες με τα στοιχεία του νέου λογαριασμού πληρωμών, κατά προτίμηση στο πλαίσιο μιας μόνο συνάντησης με τον νέο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.
- (33) Οι καταναλωτές δεν θα πρέπει να υφίστανται οικονομικές ζημιές, περιλαμβανομένων των χρεώσεων και τόκων, οι οποίες οφείλονται σε τυχόν σφάλμα οποιουδήποτε από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχουν στη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού. Ειδικότερα, οι καταναλωτές δεν θα πρέπει να υφίστανται καμία οικονομική ζημία λόγω καταβολής πρόσθετων τελών, τόκων ή άλλων χρεώσεων, καθώς και προστίμων, κυρώσεων ή οποιασδήποτε άλλης οικονομικής επιβάρυνσης που οφείλεται σε καθυστερημένη εκτέλεση της πληρωμής.
- (34) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν την απαγόρευση των διακρίσεων σε βάρος των καταναλωτών με βάση την υπηκοότητα ή τον τόπο διαμονής τους, όταν αυτοί θέλουν να ανοίξουν λογαριασμό πληρωμών. Αν και είναι σημαντικό να διασφαλίζουν τα πιστωτικά ιδρύματα ότι οι πελάτες τους δεν χρησιμοποιούν το χρηματοπιστωτικό σύστημα για παράνομους σκοπούς, όπως η απάτη, η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, δεν θα πρέπει να επιβάλλουν φραγμούς στους καταναλωτές που επιθυμούν να επωφεληθούν από τα πλεονεκτήματα της εσωτερικής αγοράς ανοίγοντας και χρησιμοποιώντας λογαριασμούς πληρωμών σε διασυνοριακή βάση. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται ως πρόφαση για την απόρριψη πελατών λιγότερο ελκυστικών από εμπορική άποψη.

⁽¹⁾ Οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 15).

- (35) Οι καταναλωτές που διαμένουν νομίμως στην Ένωση δεν θα πρέπει να υφίστανται διακρίσεις λόγω της εθνικότητας ή του τόπου διαμονής τους, ούτε για οποιονδήποτε άλλο από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («Χάρτης»), όταν υποβάλλουν αίτηση για λογαριασμό πληρωμών εντός της Ένωσης ή επιχειρούν πρόσβαση σε αυτόν. Επιπλέον, η πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά θα πρέπει να διασφαλίζεται από τα κράτη μέλη ανεξάρτητα από την οικονομική κατάσταση των καταναλωτών, όπως το καθεστώς απασχόλησής τους, το επίπεδο εισοδημάτων τους, το πιστωτικό ιστορικό τους ή την προσωπική τους πτώχευση.
- (36) Οι καταναλωτές που διαμένουν νομίμως στην Ένωση και δεν κατέχουν λογαριασμό πληρωμών σε συγκεκριμένο κράτος μέλος θα πρέπει να είναι σε θέση να ανοίξουν και να χρησιμοποιούν λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στο εν λόγω κράτος μέλος. Η έννοια του «νομίμως διαμένοντος στην Ένωση» θα πρέπει να καλύπτει τόσο τους πολίτες της Ένωσης όσο και υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι επωφελούνται ήδη από δικαιώματα που τους έχουν χορηγηθεί με ενωσιακές πράξεις όπως ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, η οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 859/2003 του Συμβουλίου ⁽³⁾ και η οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾. Θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει τα πρόσωπα που ζητούν άσυλο σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, το πρωτόκολλο αυτής της 31ης Ιανουαρίου 1967 και άλλες σχετικές διεθνείς συνθήκες. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επεκτείνουν την έννοια του «νομίμως διαμένοντος στην Ένωση» και σε άλλους υπηκόους τρίτων χωρών που είναι παρόντες στο έδαφός τους.
- (37) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση, με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών ελευθεριών που διασφαλίζονται με τις Συνθήκες, να απαιτούν από τους καταναλωτές που επιθυμούν να ανοίξουν λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στην επικράτειά τους να αποδείξουν το πραγματικό συμφέρον τους. Με την επιφύλαξη των απαιτήσεων που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με την οδηγία 2005/60/ΕΚ για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, δεν θα πρέπει να απαιτείται φυσική παρουσία στις εγκαταστάσεις των πιστωτικών ιδρυμάτων προκειμένου να αποδειχθεί το αυτό το πραγματικό συμφέρον.
- (38) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο αριθμός των πιστωτικών ιδρυμάτων που προσφέρουν λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά είναι επαρκής για να διασφαλιστεί η πρόσβαση του συνόλου των καταναλωτών, να αποφευχθούν κάθε είδους διακρίσεις εις βάρος τους και να αποτραπούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Κατά τον καθορισμό του επαρκούς αριθμού πιστωτικών ιδρυμάτων, στους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη θα πρέπει να συγκαταλέγονται η κάλυψη του δικτύου των πιστωτικών ιδρυμάτων, το μέγεθος της επικράτειας του κράτους μέλους, η κατανομή των καταναλωτών στο έδαφος, το μερίδιο αγοράς των πιστωτικών ιδρυμάτων και το κατά πόσον οι λογαριασμοί πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά αντιστοιχούν σε μικρό μόνο μέρος των λογαριασμών πληρωμών που παρέχονται από το πιστωτικό ίδρυμα. Κατ' αρχήν, οι λογαριασμοί πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά θα πρέπει να προσφέρονται από όσο το δυνατόν μεγαλύτερο αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι καταναλωτές μπορούν να ανοίξουν τέτοιους λογαριασμούς σε εγκαταστάσεις πιστωτικού ιδρύματος που βρίσκεται πολύ κοντά στον τόπο κατοικίας τους και ότι οι καταναλωτές ουδόλως υφίστανται διακρίσεις κατά την πρόσβαση στους λογαριασμούς αυτούς και μπορούν να τους χρησιμοποιήσουν πραγματικά. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι δεν υφίσταται ορατή διάκριση, π.χ. μέσω διαφορετικής εμφάνισης της κάρτας, διαφορετικού αριθμού λογαριασμού ή διαφορετικού αριθμού της κάρτας. Ωστόσο, θα πρέπει να είναι δυνατόν για ένα κράτος μέλος να προβλέψει ότι οι λογαριασμοί πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά προσφέρονται από μικρότερο αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων, αλλά αυτό θα πρέπει να δικαιολογείται από το γεγονός ότι, για παράδειγμα, τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα έχουν τόσο ευρεία παρουσία στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, ώστε θα μπορούσαν να εξυπηρετούν όλους τους καταναλωτές χωρίς να τους υποχρεώνει να απομακρυνθούν πολύ από το σπίτι τους. Επιπλέον, οι καταναλωτές που έχουν πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά δεν θα πρέπει να στιγματίζονται κατά κανέναν τρόπο και ο στόχος αυτός μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα εάν οριστεί μεγαλύτερος αριθμός πιστωτικών ιδρυμάτων.
- (39) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να θέσουν σε εφαρμογή μηχανισμούς για την παροχή βοήθειας στους καταναλωτές χωρίς σταθερή διεύθυνση, τους αιτούντες άσυλο και τους καταναλωτές που δεν είναι κάτοχοι άδειας διαμονής, αλλά των οποίων η απέλαση είναι αδύνατη για νομικούς ή πραγματικούς λόγους, να επωφεληθούν πλήρως από την παρούσα οδηγία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 149 της 5.7.1971, σ. 2).

⁽²⁾ Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ L 16 της 23.1.2004, σ. 44).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 859/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2003, για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους (ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 1).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77).

- (40) Τα κράτη μέλη, όταν επιτρέπουν στα πιστωτικά ιδρύματα να παρέχουν, εφόσον το ζητήσει ο καταναλωτής, δυνατότητα υπερανάλιψης σε σχέση με λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, θα πρέπει να μπορούν να ορίσουν ανώτατο ποσό και ανώτατη διάρκεια για κάθε τέτοια υπερανάλιψη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να διασφαλίσουν ότι οι πληροφορίες για τυχόν σχετικά τέλη γνωστοποιούνται στους καταναλωτές κατά τρόπο διαφανή. Τέλος, τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να τηρούν την οδηγία 2008/48/EK όταν παρέχουν δυνατότητες υπερανάλιψης σε συνδυασμό με λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.
- (41) Προκειμένου οι χρήστες λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά να εξυπηρετούνται δεόντως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαιτούν από τα πιστωτικά ιδρύματα να διασφαλίζουν ότι το σχετικό προσωπικό έχει εκπαιδευτεί επαρκώς και ότι ενδεχόμενες συγκρούσεις συμφερόντων δεν θίγουν τους εν λόγω πελάτες.
- (42) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιτρέπουν στα πιστωτικά ιδρύματα να αρνούνται το άνοιγμα λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά για καταναλωτές που κατέχουν ήδη ενεργό και τουλάχιστον ισοδύναμο λογαριασμό πληρωμών στο ίδιο κράτος μέλος. Προς εξακρίβωση του κατά πόσον ένας καταναλωτής κατέχει ήδη λογαριασμό πληρωμών, τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να μπορούν να βασιστούν σε υπεύθυνη δήλωσή του.
- (43) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα πιστωτικά ιδρύματα εξετάζουν τις αιτήσεις για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά εντός των προθεσμιών που ορίζονται στην παρούσα οδηγία και ότι, σε περίπτωση απόρριψης τέτοιας αίτησης, τα πιστωτικά ιδρύματα ενημερώνουν τον καταναλωτή για τους συγκεκριμένους λόγους που τη δικαιολογούν, εκτός εάν η σχετική δημοσιοποίηση θα ήταν αντίθετη προς την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή την οδηγία 2005/60/EK.
- (44) Θα πρέπει να διασφαλίζεται η πρόσβαση των καταναλωτών σε μια σειρά από βασικές υπηρεσίες πληρωμών. Οι υπηρεσίες που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά θα πρέπει να περιλαμβάνουν τη δυνατότητα κατάθεσης χρηματικών ποσών και ανάληψης μετρητών. Οι καταναλωτές θα πρέπει να είναι σε θέση να πραγματοποιούν αναγκαίες πράξεις πληρωμών, όπως είναι η είσπραξη εισοδημάτων ή επιδομάτων, η πληρωμή λογαριασμών ή φόρων και η αγορά αγαθών και υπηρεσιών, μεταξύ άλλων με άμεση χρέωση, με μεταφορά πίστωσης και με τη χρήση κάρτας πληρωμών. Οι υπηρεσίες αυτές θα πρέπει να επιτρέπουν την επιγραμμική αγορά αγαθών και υπηρεσιών και να δίνουν στους καταναλωτές την ευκαιρία να υποβάλλουν εντολές πληρωμής μέσω της διαδικτυακής πλατφόρμας του πιστωτικού ιδρύματος, εάν υπάρχει. Ωστόσο, η χρήση λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά δεν θα πρέπει να γίνεται μόνον επιγραμμικά, διότι αυτό θα αποτελούσε εμπόδιο για τους καταναλωτές που δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, όσον αφορά τις υπηρεσίες που συνδέονται με το άνοιγμα, την τήρηση και το κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών, καθώς και με την κατάθεση χρηματικών ποσών και ανάληψη μετρητών και την πραγματοποίηση πράξεων πληρωμών με κάρτες πληρωμών, εκτός από πιστωτικές κάρτες, δεν υφίστανται όρια στον αριθμό πράξεων που θα είναι διαθέσιμες στον καταναλωτή βάσει των ειδικών κανόνων τιμολόγησης που θεσπίζονται στην παρούσα οδηγία. Όσον αφορά την εκτέλεση των μεταφορών πιστώσεων και των άμεσων χρεώσεων, καθώς και των συναλλαγών που πραγματοποιούνται μέσω πιστωτικής κάρτας, η οποία συνδέεται με τον λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καθορίσουν ελάχιστο αριθμό πράξεων, που θα καθίστανται διαθέσιμες στον καταναλωτή βάσει των ειδικών κανόνων τιμολόγησης που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, υπό τον όρο ότι οι υπηρεσίες τις οποίες αφορούν οι εν λόγω πράξεις προσορίζονται για προσωπική χρήση του καταναλωτή. Κατά τον καθορισμό του τι θα πρέπει να θεωρείται προσωπική χρήση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους την ισχύουσα καταναλωτική συμπεριφορά και τη συνήθη εμπορική πρακτική. Τα τέλη που χρεώνονται για τις πράξεις πέραν του ελάχιστου προβλεπόμενου αριθμού πράξεων δεν θα πρέπει ποτέ να είναι ανώτερα από εκείνα που χρεώνονται κατά τη συνήθη τιμολογιακή πολιτική του πιστωτικού ιδρύματος.
- (45) Κατά τη διαδικασία προσδιορισμού των υπηρεσιών που πρέπει να παρέχονται με λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και του ελάχιστου αριθμού πράξεων που πρέπει να περιλαμβάνονται, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι εθνικές ιδιαιτερότητες. Ειδικότερα, ορισμένες υπηρεσίες ενδέχεται να θεωρούνται ουσιώδεις για την εξασφάλιση της πλήρους χρήσης ενός λογαριασμού πληρωμών σε συγκεκριμένο κράτος μέλος, λόγω της ευρείας χρήσης τους σε εθνικό επίπεδο. Σε ορισμένα κράτη μέλη, π.χ., οι καταναλωτές χρησιμοποιούν ακόμη ευρέως τις επιταγές, ενώ αυτό το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται σπανιότερα σε άλλα κράτη μέλη. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει συνεπώς να επιτρέπει στα κράτη μέλη να ταυτοποιούν τις πρόσθετες υπηρεσίες που θεωρούνται ουσιώδεις σε εθνικό επίπεδο και οι οποίες θα πρέπει να παρέχονται με λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στο οικείο κράτος μέλος. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να μεριμνά ώστε τα τέλη που χρεώνουν τα πιστωτικά ιδρύματα για την παροχή αυτών των πρόσθετων υπηρεσιών σε σχέση με λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά να είναι εύλογα.

- (46) Προκειμένου να διασφαλιστεί η διαθεσιμότητα λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στο ευρύτερο δυνατό φάσμα καταναλωτών, οι λογαριασμοί αυτοί θα πρέπει να προσφέρονται δωρεάν ή έναντι καταβολής εύλογου τέλους. Προκειμένου να ενθαρρυνθούν οι ευάλωτοι καταναλωτές χωρίς τράπεζα να συμμετάσχουν στην αγορά των λιανικών τραπεζικών υπηρεσιών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι οι λογαριασμοί πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά προσφέρονται σε αυτούς τους καταναλωτές με ιδιαίτερος ευνοϊκούς όρους, για παράδειγμα δωρεάν. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι ελεύθερα να καθορίσουν τον μηχανισμό για τον εντοπισμό των καταναλωτών εκείνων που μπορούν να επωφεληθούν από λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά με ευνοϊκότερους όρους, υπό την προϋπόθεση ότι ο μηχανισμός διασφαλίζει ότι οι ευάλωτοι καταναλωτές μπορούν να έχουν πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Σε κάθε περίπτωση, η εν λόγω προσέγγιση δεν θα πρέπει να μη θίγει το δικαίωμα όλων των καταναλωτών, συμπεριλαμβανομένων των μη ευάλωτων, να έχουν πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά τουλάχιστον με εύλογο τέλος. Επιπρόσθετα, οποιεσδήποτε πρόσθετες χρεώσεις που επιβάλλονται στον καταναλωτή, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τους όρους που ορίζονται στη σύμβαση, θα πρέπει να είναι εύλογες. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίζουν ποιο είναι το εύλογο τέλος ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν σε εθνικό επίπεδο.
- (47) Τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να αρνούνται να ανοίγουν λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά ή να καταγγέλλουν τη σχετική σύμβαση μόνο σε ειδικές περιπτώσεις, όπως σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τη νομοθεσία περί νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας ή με τη νομοθεσία περί πρόληψης και διερεύνησης εγκλημάτων. Ακόμη και σε αυτές τις περιπτώσεις, η απόρριψη μπορεί να δικαιολογηθεί μόνον όταν ο καταναλωτής δεν συμμορφώνεται με την εν λόγω νομοθεσία και όχι επειδή η διαδικασία ελέγχου της συμμόρφωσης με τη νομοθεσία είναι υπερβολικά επαχθής ή δαπανηρή. Ωστόσο, θα μπορούσε να υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες ο καταναλωτής καταχράται το δικαίωμά του ανοίγματος και χρήσης λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Για παράδειγμα, ένα κράτος μέλος θα πρέπει να μπορεί να επιτρέψει σε πιστωτικά ιδρύματα να λαμβάνουν μέτρα κατά καταναλωτών που έχουν διαπράξει ποινικό αδίκημα, όπως σοβαρή απάτη έναντι πιστωτικού ιδρύματος, ώστε να μην επαναληφθούν τέτοια εγκλήματα στο μέλλον. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, περιορισμό της πρόσβασης του εν λόγω καταναλωτή σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά για ορισμένο χρονικό διάστημα. Εξάλλου, ενδέχεται να υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες η προηγούμενη απόρριψη αίτησης λογαριασμού πληρωμών μπορεί να είναι αναγκαία ώστε να προσδιοριστούν οι καταναλωτές οι οποίοι θα μπορούσαν να επωφεληθούν από λογαριασμό πληρωμών με ευνοϊκότερους όρους. Σε μια τέτοια περίπτωση, το πιστωτικό ίδρυμα θα πρέπει να ενημερώνει τον καταναλωτή ότι μπορεί να χρησιμοποιεί ειδικό μηχανισμό σε περίπτωση απόρριψη αίτησης λογαριασμού πληρωμών για τον οποίο καταβάλλεται αντίτιμο όπως προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, για την απόκτηση πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά που είναι δωρεάν. Και οι δύο αυτές επιπλέον κατηγορίες περιπτώσεων θα πρέπει να είναι, ωστόσο, περιορισμένες και ειδικές και να βασίζονται σε επακριβώς καθορισμένες διατάξεις του εθνικού δικαίου. Κατά τον προσδιορισμό επιπλέον περιπτώσεων κατά τις οποίες τα πιστωτικά ιδρύματα είναι δυνατόν να αρνηθούν να παράσχουν λογαριασμούς πληρωμών στους καταναλωτές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αναφερθούν, μεταξύ άλλων, στους λόγους δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας τάξης.
- (48) Τα κράτη μέλη και τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να παρέχουν στους καταναλωτές σαφείς και κατανοητές πληροφορίες όσον αφορά το δικαίωμα ανοίγματος και χρήσης λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα μέτρα επικοινωνίας είναι καλά στοχευμένα και, ιδίως, ότι απευθύνονται στους καταναλωτές που δεν χρησιμοποιούν τραπεζικές υπηρεσίες, καθώς και στους ευάλωτους και στους μετακινούμενους καταναλωτές. Τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να διαθέτουν ενεργά στους καταναλωτές προσβάσιμες πληροφορίες και κατάλληλη συνδρομή σχετικά με τα ειδικά χαρακτηριστικά του λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά που προσφέρεται, τα σχετικά τέλη και τους όρους χρήσης τους, καθώς και τις ενέργειες στις οποίες θα πρέπει να προβούν οι καταναλωτές προκειμένου να ασκήσουν το δικαίωμα ανοίγματος λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Ειδικότερα, οι καταναλωτές θα πρέπει να πληροφορούνται ότι δεν υποχρεούνται να αγοράσουν πρόσθετες υπηρεσίες προκειμένου να ανοίξουν λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.
- (49) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν μέτρα που να στηρίζουν την εκπαίδευση των πλέον ευάλωτων καταναλωτών, παρέχοντάς τους συμβουλές και βοήθεια ως προς την υπεύθυνη διαχείριση των οικονομικών τους. Είναι επίσης αναγκαίο να παρέχονται πληροφορίες σχετικά με την καθοδήγηση που μπορούν να παράσχουν στους καταναλωτές οι οργανώσεις των καταναλωτών και οι εθνικές αρχές. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται από πιστωτικά ιδρύματα για τη διευκόλυνση του συνδυασμού της παροχής λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και ανεξάρτητων υπηρεσιών χρηματοοικονομικής εκπαίδευσης.
- (50) Για να εξασφαλιστεί η δυνατότητα των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε διασυννοριακή βάση, για σκοπούς συνεργασίας, ανταλλαγής πληροφοριών και επίλυσης διαφορών μεταξύ αρμόδιων αρχών, οι αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να είναι εκείνες που λειτουργούν υπό την αιγίδα της EAT, όπως αυτή συνιστάται με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, ή άλλες εθνικές αρχές, υπό την προϋπόθεση ότι συνεργάζονται με τις αρχές που λειτουργούν υπό την αιγίδα της EAT προκειμένου να ασκούν τα καθήκοντά τους βάσει της παρούσας οδηγίας.

- (51) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίζουν τις αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εξασφάλιση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και να μεριμνούν ώστε να τους ανατίθενται εξουσίες έρευνας και εκτέλεσης και να τους παρέχονται οι πόροι που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων τους. Οι αρμόδιες αρχές θα μπορούσαν να ενεργούν για ορισμένες πτυχές της παρούσας οδηγίας με την υποβολή αίτησης καθώς και, κατά περίπτωση, με την άσκηση ένδικων μέσων ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων για έκδοση δικαστικής απόφασης. Αυτό θα διευκόλυνε τα κράτη μέλη, ιδίως αυτά στα οποία οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας έχουν μεταφερθεί στο αστικό δίκαιο, να αναθέτουν την εκτέλεση των εν λόγω διατάξεων στους σχετικούς οργανισμούς και τα δικαστήρια. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αναθέτουν σε διαφορετικές αρμόδιες αρχές τον έλεγχο της εφαρμογής των ευρέως φάσματος υποχρεώσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Για ορισμένες διατάξεις, για παράδειγμα, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να ορίσουν αρμόδιες αρχές υπεύθυνες για την εφαρμογή μέτρων προστασίας των καταναλωτών, ενώ για άλλες να αποφασίσουν να ορίσουν προληπτικούς επόπτες. Η δυνατότητα καθορισμού διαφορετικών αρμόδιων αρχών θα πρέπει να μη θίγει τις υποχρεώσεις διαρκούς εποπτείας και συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών, όπως προβλέπεται από την παρούσα οδηγία.
- (52) Οι καταναλωτές θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε αποτελεσματικές και αποδοτικές διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών για τη διευθέτηση των διαφορών που προκύπτουν από τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Η εν λόγω πρόσβαση διασφαλίζεται ήδη από την οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ όσον αφορά τις σχετικές συμβατικές διαφορές. Ωστόσο, οι καταναλωτές θα πρέπει να έχουν επίσης πρόσβαση σε διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών σε περίπτωση προσυμβατικών διαφορών σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που καθορίζονται από την παρούσα οδηγία, για παράδειγμα όταν αντιμετωπίζουν άρνηση πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Η παρούσα οδηγία προβλέπει συνεπώς ότι οι καταναλωτές θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, χωρίς διάκριση μεταξύ συμβατικών και προσυμβατικών διαφορών. Αυτές οι διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών και οι φορείς που τις παρέχουν θα πρέπει να πληρούν τις ποιοτικές απαιτήσεις της οδηγίας 2013/11/ΕΕ. Η συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία απαιτεί την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των καταναλωτών. Η επεξεργασία αυτή υπόκειται στην οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει συνεπώς να εφαρμόζεται τηρουμένων των κανόνων που ορίζονται στην οδηγία 95/46/ΕΚ.
- (53) Ανά διετία και για πρώτη φορά εντός τεσσάρων ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν αξιόπιστα ετήσια στατιστικά στοιχεία σχετικά με τη λειτουργία των μέτρων που θεσπίζονται με την παρούσα οδηγία. Θα πρέπει να χρησιμοποιούν οποιεσδήποτε συναφείς πηγές πληροφοριών και να κοινοποιούν τις πληροφορίες αυτές στην Επιτροπή. Η Επιτροπή θα πρέπει να συντάξει έκθεση με βάση τις πληροφορίες που έλαβε από τα κράτη μέλη για πρώτη φορά μετά από τέσσερα έτη από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας και στη συνέχεια ανά διετία.
- (54) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να επανεξετάζεται ανά πενταετία από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις στην αγορά, όπως η εμφάνιση νέων τύπων λογαριασμών πληρωμών και υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και οι εξελίξεις σε άλλους τομείς του ενωσιακού δικαίου και οι εμπειρίες των κρατών μελών. Η έκθεση που βασίζεται στην επανεξέταση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει κατάλογο των διαδικασιών επί παραβάσει που κίνησε η Επιτροπή σχετικά με την παρούσα οδηγία. Θα πρέπει επίσης να διενεργείται αξιολόγηση του μέσου ύψους των τελών στα κράτη μέλη για λογαριασμούς πληρωμών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, του κατά πόσον τα μέτρα που θεσπίστηκαν βελτίωσαν την κατανόηση εκ μέρους των καταναλωτών των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, της συγκρισιμότητας των λογαριασμών πληρωμών και της ευκολίας αλλαγής λογαριασμού πληρωμών, καθώς και του αριθμού των κατόχων λογαριασμών που άλλαξαν λογαριασμούς πληρωμών μετά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο. Θα πρέπει επίσης να αναλύονται ο αριθμός των παρόχων που προσφέρουν λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και ο αριθμός τέτοιων λογαριασμών που έχουν ανοιχθεί, μεταξύ άλλων από καταναλωτές που δεν χρησιμοποιούσαν προηγουμένως τραπεζικές υπηρεσίες, τα παραδείγματα βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών για τον περιορισμό του αποκλεισμού των καταναλωτών από την πρόσβαση σε υπηρεσίες πληρωμών, καθώς και τα μέσα ετήσια τέλη που θα εισπράττονται για λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Θα πρέπει επίσης να αξιολογούνται το κόστος και τα οφέλη από την εφαρμογή της φορητότητας των λογαριασμών πληρωμών σε ολόκληρη την Ένωση, η σκοπιμότητα ενός πλαισίου για τη διασφάλιση του αυτόματου αναπροσανατολισμού των πληρωμών από έναν λογαριασμό πληρωμών σε άλλο εντός του ίδιου κράτους μέλους, σε συνδυασμό με αυτόματες κοινοποιήσεις στους δικαιούχους ή τους πληρωτές σε περίπτωση αναπροσανατολισμού των μεταφορών τους, καθώς και της επέκτασης των υπηρεσιών αλλαγής λογαριασμού στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (οδηγία ΕΕΚΔ) (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 63).

⁽²⁾ Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

λαμβάνων και ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένοι σε διαφορετικά κράτη μέλη. Θα πρέπει επιπλέον να αξιολογούνται η αποτελεσματικότητα των υφιστάμενων μέτρων και η ανάγκη πρόσθετων μέτρων για την αύξηση της χρηματοπιστωτικής ένταξης και της παροχής συνδρομής προς τα ευάλωτα μέλη της κοινωνίας όσον αφορά την υπερχρέωση. Επίσης, θα πρέπει να εκτιμηθεί κατά πόσον οι διατάξεις σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών όταν προσφέρουν πακέτα προϊόντων είναι επαρκείς ή εάν απαιτούνται πρόσθετα μέτρα. Θα πρέπει επίσης να εκτιμώνται η ανάγκη πρόσθετων μέτρων όσον αφορά τους δικτυακούς τόπους σύγκρισης και η ανάγκη διαπίστευσης των δικτυακών τόπων σύγκρισης. Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει την εν λόγω έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο συνοδευόμενη, κατά περίπτωση, από νομοθετικές προτάσεις.

- (55) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ).
- (56) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η διευκόλυνση της διαφάνειας και της συγκρισιμότητας των τελών σχετικά με λογαριασμούς πληρωμών, της αλλαγής λογαριασμού πληρωμών και της πρόσβασης σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω της ανάγκης να εξουδετερωθεί ο κατακερματισμός της αγοράς και να διασφαλιστούν ίσοι όροι ανταγωνισμού στην Ένωση, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (57) Σύμφωνα με την Κοινή Πολιτική Δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα⁽¹⁾, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία επεξηγείται η σχέση μεταξύ των συστατικών στοιχείων μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί τη διαβίβαση αυτών των εγγράφων δικαιολογημένη.

- (58) Ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες σχετικά με τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των τελών που χρεώνονται στους καταναλωτές για τους λογαριασμούς πληρωμών τους οι οποίοι τηρούνται στο εσωτερικό της Ένωσης, καθώς και κανόνες αναφορικά με την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών εντός ενός κράτους μέλους και κανόνες για τη διευκόλυνση του διασυνοριακού ανοίγματος λογαριασμού πληρωμών για τους καταναλωτές.
2. Η παρούσα οδηγία ορίζει επίσης ένα πλαίσιο για τους κανόνες και τους όρους σύμφωνα με τους οποίους τα κράτη μέλη απαιτούνται να διασφαλίζουν το δικαίωμα των καταναλωτών για το άνοιγμα και τη χρήση λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στην Ένωση.
3. Τα κεφάλαια II και III εφαρμόζονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.
4. Το κεφάλαιο IV εφαρμόζεται στα πιστωτικά ιδρύματα.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να εφαρμόσουν το κεφάλαιο IV στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών πλην των πιστωτικών ιδρυμάτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν το σύνολο ή μέρος της παρούσας οδηγίας στις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

6. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στους λογαριασμούς πληρωμών μέσω των οποίων οι καταναλωτές είναι τουλάχιστον σε θέση:

α) να καταθέτουν χρηματικά ποσά σε λογαριασμό πληρωμών·

β) να αναλαμβάνουν μετρητά από λογαριασμό πληρωμών·

γ) να εκτελούν και να λαμβάνουν πράξεις πληρωμής, περιλαμβανομένων των μεταφορών πιστώσεων, προς και από τρίτο μέρος.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να εφαρμόσουν το σύνολο ή μέρος της παρούσας οδηγίας σε άλλους λογαριασμούς πληρωμών πλην εκείνων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

7. Το άνοιγμα και η χρήση λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά σύμφωνα με την παρούσα οδηγία συνάδει με την οδηγία 2005/60/ΕΚ.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- 1) «καταναλωτής»: κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί για σκοπούς οι οποίοι δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή ελεύθερη επαγγελματική του δραστηριότητα·
- 2) «νομίμως διαμένων στην Ένωση»: η κατάσταση κατά την οποία φυσικό πρόσωπο δικαιούται να διαμένει σε κράτος μέλος δυνάμει του ενωσιακού ή εθνικού δικαίου, περιλαμβανομένων των καταναλωτών που δεν έχουν σταθερή διεύθυνση κατοικίας και των προσώπων που ζητούν άσυλο σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, το πρωτόκολλο της 31ης Ιανουαρίου 1967 της εν λόγω σύμβασης και άλλων σχετικών διεθνών συνθηκών·
- 3) «λογαριασμός πληρωμών»: ο λογαριασμός που τηρείται στο όνομα ενός ή περισσότερων καταναλωτών και χρησιμοποιείται για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής·
- 4) «υπηρεσίες πληρωμών»: υπηρεσίες πληρωμών κατά την έννοια του άρθρου 4 σημείο 3) της οδηγίας 2007/64/ΕΚ·
- 5) «πράξη πληρωμής»: ενέργεια στην οποία προβαίνει ο πληρωτής ή ο δικαιούχος και η οποία συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου·
- 6) «υπηρεσίες που συνδέονται με τον λογαριασμό πληρωμών»: όλες οι υπηρεσίες που συνδέονται με το άνοιγμα, την τήρηση και το κλείσιμο λογαριασμού πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών πληρωμών και των πράξεων πληρωμών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3 στοιχείο ζ) της οδηγίας 2007/64/ΕΚ και των δυνατοτήτων υπερανάληψης και υπέρβασης·
- 7) «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: πάροχος υπηρεσιών πληρωμών κατά την έννοια του άρθρου 4 σημείο 9) της οδηγίας 2007/64/ΕΚ·

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

- 8) «πιστωτικό ίδρυμα»: πιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- 9) «μέσο πληρωμών»: μέσο πληρωμών κατά την έννοια του άρθρου 4 σημείο 23) της οδηγίας 2007/64/ΕΚ.
- 10) «αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών από τον οποίο αποστέλλεται η πληροφόρηση που απαιτείται για την εκτέλεση της αλλαγής λογαριασμού.
- 11) «λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών προς τον οποίο αποστέλλεται η πληροφόρηση που απαιτείται για την εκτέλεση της αλλαγής λογαριασμού.
- 12) «εντολή πληρωμής»: κάθε οδηγία εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου προς τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών με την οποία του ζητείται να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής.
- 13) «πληρωτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατέχει λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν τον λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών του πληρωτή, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής σε λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου.
- 14) «δικαιούχος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών που έχουν αποτελέσει αντικείμενο της πράξης πληρωμής.
- 15) «τέλη»: όλες οι χρεώσεις και κυρώσεις, εάν υπάρχουν, τις οποίες οφείλει ο καταναλωτής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για υπηρεσίες που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών ή σε σχέση με αυτές.
- 16) «πιστωτικό επιτόκιο»: οποιοδήποτε επιτόκιο πληρώνεται στον καταναλωτή σε σχέση με χρηματικά ποσά που τηρούνται σε λογαριασμό πληρωμών.
- 17) «σταθερό υπόθεμα»: κάθε μέσο το οποίο επιτρέπει στον καταναλωτή να αποθηκεύει τις πληροφορίες που του απευθύνονται προσωπικά, ώστε να μπορεί να ανατρέξει σε αυτές μελλοντικά, για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για τους σκοπούς των πληροφοριών, και το οποίο επιτρέπει την ακριβή αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών.
- 18) «αλλαγή» ή «αλλαγή λογαριασμού»: κατόπιν αιτήσεως του καταναλωτή, μεταφορά, από έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σε άλλον, είτε των πληροφοριών σχετικά με το σύνολο ή μέρος των πάγιων εντολών για μεταφορές πιστώσεων, επαναλαμβανόμενες άμεσες χρεώσεις και επαναλαμβανόμενες εισερχόμενες μεταφορές πιστώσεων που διενεργούνται σε λογαριασμό πληρωμών είτε οποιουδήποτε θετικού υπολοίπου λογαριασμού πληρωμών από τον έναν λογαριασμό πληρωμών στον άλλον ή και τα δύο, με ή χωρίς κλείσιμο του προηγούμενου λογαριασμού πληρωμών.
- 19) «άμεση χρέωση»: η εθνική ή διασυνοριακή υπηρεσία πληρωμής για τη χρέωση λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής πραγματοποιείται με πρωτοβουλία του δικαιούχου κατόπιν συναινέσεως του πληρωτή.
- 20) «μεταφορά πίστωσης»: η εθνική ή διασυνοριακή υπηρεσία πληρωμών για την πίστωση λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου με πράξη πληρωμής ή μια σειρά πράξεων πληρωμής από λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή μέσω του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που τηρεί το λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή, βάσει εντολής του πληρωτή.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

- 21) «πάγια εντολή»: οδηγία του πληρωτή προς τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που τηρεί τον λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή να εκτελεί μεταφορές πιστώσεων σε τακτά χρονικά διαστήματα ή σε προκαθορισμένες ημερομηνίες·
- 22) «χρηματικά ποσά»: τραπεζογραμμάτια και κέρματα, λογιστικό χρήμα και ηλεκτρονικό χρήμα, κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 2) της οδηγίας 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾·
- 23) «σύμβαση-πλαίσιο»: σύμβαση παροχής υπηρεσιών πληρωμών που διέπει τη μελλοντική εκτέλεση επιμέρους και διαδοχικών πράξεων πληρωμής και η οποία δύναται να περιλαμβάνει την υποχρέωση και τους όρους σύστασης λογαριασμού πληρωμών·
- 24) «εργάσιμη ημέρα»: η ημέρα κατά την οποία ο σχετικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εργάζεται, όπως απαιτείται για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής·
- 25) «δυνατότητα υπερανάλιψης»: ρητή σύμβαση πίστωσης με την οποία πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει σε καταναλωτή χρηματικά ποσά που υπερβαίνουν το τρέχον υπόλοιπο του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή·
- 26) «υπέρβαση»: σιωπηρή αποδοχή υπερανάλιψης στο πλαίσιο της οποίας ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει σε καταναλωτή χρηματικά ποσά που υπερβαίνουν το τρέχον υπόλοιπο του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή ή τη συμφωνημένη δυνατότητα υπερανάλιψης·
- 27) «αρμόδια αρχή»: αρχή που ορίστηκε αρμόδια από ένα κράτος μέλος κατ' εφαρμογή του άρθρου 21.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΣΥΓΚΡΙΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΜΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Άρθρο 3

Κατάλογος των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών και υπόκεινται στην καταβολή τέλους σε εθνικό επίπεδο και τυποποιημένη ορολογία

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν προσωρινό κατάλογο των 10 τουλάχιστον και όχι άνω των 20 πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών οι οποίες συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών και υπόκεινται στην καταβολή τέλους οι οποίες προσφέρονται από έναν τουλάχιστον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σε εθνικό επίπεδο. Ο κατάλογος περιλαμβάνει όρους και ορισμούς για καθεμιά από τις προσδιοριζόμενες υπηρεσίες. Σε κάθε επίσημη γλώσσα κράτους μέλους, χρησιμοποιείται ένας μόνον όρος για κάθε υπηρεσία.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις υπηρεσίες οι οποίες:

α) χρησιμοποιούνται συχνότερα από τους καταναλωτές σε σχέση με τους λογαριασμούς πληρωμών τους·

β) συνεπάγονται το υψηλότερο συνολικό κόστος για τους καταναλωτές, τόσο συνολικά όσο και σε μοναδιαία βάση.

Προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή των κριτηρίων που προσδιορίζονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, η ΕΑΤ καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 έως τις 18 Μαρτίου 2015.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/ΕΚ (ΕΕ L 267 της 10.10.2009, σ. 7).

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή και την ΕΑΤ τους προσωρινούς καταλόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2015. Κατόπιν αιτήσεως, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία βάσει των οποίων κατήρτισαν αυτούς τους καταλόγους σε σχέση με τα κριτήρια που προσδιορίζονται στην παράγραφο 2.

4. Βάσει των προσωρινών καταλόγων που γνωστοποιούνται δυνάμει της παραγράφου 3, η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που καθορίζουν την τυποποιημένη ορολογία της Ένωσης για τις υπηρεσίες που είναι κοινές τουλάχιστον στην πλειονότητα των κρατών μελών. Η τυποποιημένη ορολογία της Ένωσης περιλαμβάνει κοινούς όρους και ορισμούς για τις κοινές υπηρεσίες και είναι διαθέσιμη στις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Σε κάθε επίσημη γλώσσα κράτους μέλους, χρησιμοποιείται ένας μόνον όρος για κάθε υπηρεσία.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2016.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εγκρίνει τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα στα οποία αναφέρεται το πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

5. Τα κράτη μέλη ενσωματώνουν την τυποποιημένη ορολογία της Ένωσης που έχει καθοριστεί δυνάμει της παραγράφου 4 στον προσωρινό κατάλογο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και δημοσιεύουν τον επακόλουθο οριστικό κατάλογο των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών οι οποίες συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο εντός τριών μηνών αφού τεθεί σε ισχύ η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 4.

6. Ανά τετραετία, από τη δημοσίευση του οριστικού καταλόγου που αναφέρεται στην παράγραφο 5, τα κράτη μέλη αξιολογούν και, κατά περίπτωση, ενημερώνουν τον κατάλογο των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που καθορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2. Κοινοποιούν στην Επιτροπή και την ΕΑΤ τα αποτελέσματα της αξιολόγησής τους και, κατά περίπτωση, τον ενημερωμένο κατάλογο των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών. Η ΕΑΤ επανεξετάζει και, όταν χρειάζεται, ενημερώνει την τυποποιημένη ορολογία της Ένωσης, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στην παράγραφο 4. Μετά την ενημέρωση της τυποποιημένης ορολογίας της Ένωσης, τα κράτη μέλη ενημερώνουν και δημοσιεύουν τον τελικό τους κατάλογο όπως αναφέρεται στην παράγραφο 5 και διασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιούν τους ενημερωμένους όρους και ορισμούς.

Άρθρο 4

Δελτίο πληροφόρησης περί τελών και γλωσσάριο

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 42 παράγραφος 3 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ και του κεφαλαίου II της οδηγίας 2008/48/ΕΚ, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εγκαίρως πριν από την υπογραφή σύμβασης για λογαριασμό πληρωμών με καταναλωτή, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν στον καταναλωτή δελτίο πληροφόρησης περί τελών σε χαρτί ή άλλο σταθερό υπόθεμα, το οποίο περιλαμβάνει τους τυποποιημένους όρους του τελικού καταλόγου των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 της παρούσας οδηγίας και, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές προσφέρονται από πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, τα αντίστοιχα τέλη για κάθε υπηρεσία.

2. Το δελτίο πληροφόρησης περί τελών:

α) είναι σύντομο και χωριστό έγγραφο·

β) παρουσιάζεται και είναι διαμορφωμένο έτσι ώστε να είναι σαφές και ευανάγνωστο, με χαρακτήρες αναγνώσιμου μεγέθους·

γ) δεν είναι λιγότερο κατανοητό σε περίπτωση που, όταν αρχικά ήταν έγχρωμο, εκτυπώνεται ή αντιγράφεται σε φωτοτυπικό μηχάνημα σε ασπρόμαυρη μορφή·

δ) έχει συνταχθεί στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους όπου προσφέρεται ο λογαριασμός πληρωμών ή, εάν συμφωνήσουν ο καταναλωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, σε άλλη γλώσσα·

- ε) είναι ακριβές, δεν παραπλανεί και εκφράζεται στο νόμισμα του λογαριασμού πληρωμών ή, εάν συμφωνήσουν ο καταναλωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, σε άλλο νόμισμα της Ένωσης·
- στ) περιέχει τον τίτλο «δελτίο πληροφόρησης περί τελών» στην αρχή της πρώτης σελίδας του, δίπλα σε ένα κοινό σύμβολο, προκειμένου να διακρίνεται το συγκεκριμένο έγγραφο από άλλα έγγραφα, και
- ζ) περιλαμβάνει δήλωση ότι περιέχει τα τέλη των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που συνδέονται με τον λογαριασμό πληρωμών και ότι πλήρεις προσυμβατικές και συμβατικές πληροφορίες για όλες τις υπηρεσίες παρέχονται σε άλλα έγγραφα.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι, για τους σκοπούς της παραγράφου 1, το δελτίο πληροφόρησης περί τελών παρέχεται από κοινού με τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει άλλων ενωσιακών ή εθνικών νομοθετικών πράξεων για λογαριασμούς πληρωμών και τις συναφείς υπηρεσίες, αρκεί να πληρούνται όλες οι απαιτήσεις του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου.

3. Όταν μία ή περισσότερες υπηρεσίες προσφέρονται ως μέρος πακέτου υπηρεσιών που συνδέονται με κάποιον λογαριασμό πληρωμών, το δελτίο πληροφόρησης περί τελών δηλώνει το τέλος για το σύνολο του πακέτου, τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στο πακέτο και την ποσότητά τους και το πρόσθετο τέλος για κάθε υπηρεσία που υπερβαίνει την ποσότητα που καλύπτεται από το πακέτο αμοιβής.

4. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παρέχουν στους καταναλωτές γλωσσάριο το οποίο περιλαμβάνει τουλάχιστον τους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον τελικό κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 και τους σχετικούς ορισμούς.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το γλωσσάριο που παρέχεται δυνάμει του πρώτου εδαφίου και ενδεχομένως άλλοι ορισμοί έχουν συνταχθεί σε σαφή, χωρίς αμφισημίες και μη τεχνική γλώσσα και ότι δεν έχουν παραπλανητικό χαρακτήρα.

5. Το δελτίο πληροφόρησης περί τελών και το γλωσσάριο διατίθενται στους καταναλωτές ανά πάσα στιγμή από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Παρέχονται με εύκολα προσβάσιμο τρόπο, μεταξύ άλλων σε μη πελάτες, σε ηλεκτρονική μορφή στους δικτυακούς τόπους τους, ει δυνατόν, και σε εγκαταστάσεις των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που είναι προσίτες στους καταναλωτές. Παρέχονται επίσης σε χαρτί ή άλλο σταθερό υπόθεμα, δωρεάν και κατ' αίτηση καταναλωτή.

6. Η EAT, έπειτα από διαβούλευση με τις εθνικές αρχές και κατόπιν διενέργειας δοκιμών από τους καταναλωτές, αναπτύσσει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με την τυποποιημένη μορφή παρουσίασης του δελτίου πληροφοριών περί τελών και το κοινό του σύμβολο.

Η EAT υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2016.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εγκρίνει τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

7. Μετά την ενημέρωση της τυποποιημένης ορολογίας της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 6, η EAT, όπου είναι αναγκαίο, επανεξετάζει και ενημερώνει την τυποποιημένη μορφή παρουσίασης του δελτίου πληροφοριών περί τελών και το κοινό σύμβολό του, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 5

Δήλωση τελών

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 47 και 48 της οδηγίας 2007/64/EK και του άρθρου 12 της οδηγίας 2008/48/EK, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν στον καταναλωτή, σε ετήσια, τουλάχιστον, βάση και δωρεάν, δήλωση όλων των τελών που καταβάλλουν, καθώς και, ενδεχομένως, πληροφορίες σχετικά με τα επιτόκια που αναφέρονται στα στοιχεία γ) και δ) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, για τις υπηρεσίες που συνδέονται με κάποιον λογαριασμό πληρωμών. Κατά περίπτωση, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιούν τους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον τελικό κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 της παρούσας οδηγίας.

Ο διάυλος επικοινωνίας που χρησιμοποιείται για την παροχή της δήλωσης τελών συμφωνείται με τον καταναλωτή. Η δήλωση τελών παρέχεται σε χαρτί, τουλάχιστον μετά από την αίτηση του καταναλωτή.

2. Η δήλωση τελών αναφέρει τουλάχιστον τα εξής στοιχεία:

- α) το τέλος μονάδας που χρεώνεται για κάθε υπηρεσία και τον αριθμό των περιπτώσεων στις οποίες χρησιμοποιήθηκε η υπηρεσία κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου και, όταν οι υπηρεσίες συνδυάζονται σε πακέτο, το τέλος που χρεώνεται για το πακέτο συνολικά, τον αριθμό των περιπτώσεων στις οποίες χρεώθηκε το τέλος πακέτου κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου και το πρόσθετο τέλος που χρεώνεται για κάθε υπηρεσία που υπερβαίνει την ποσότητα που καλύπτεται από το τέλος του πακέτου·
- β) το συνολικό ποσό των τελών που καταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου για κάθε υπηρεσία, κάθε πακέτο παρεχόμενων υπηρεσιών και υπηρεσιών που υπερβαίνουν την ποσότητα η οποία καλύπτεται από το τέλος του πακέτου·
- γ) το επιτόκιο του ακάλυπτου χρέους που ισχύει για τον λογαριασμό πληρωμών και το συνολικό ποσό των τόκων που εφαρμόζονται σχετικά με την υπερανάληψη κατά τη διάρκεια της αντίστοιχης περιόδου, κατά περίπτωση·
- δ) το πιστωτικό επιτόκιο που ισχύει για τον λογαριασμό πληρωμών και το συνολικό ποσό των τόκων που εισπράχθηκε κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου, κατά περίπτωση·
- ε) το συνολικό ποσό των τελών που χρεώθηκαν για όλες τις υπηρεσίες οι οποίες παρασχέθηκαν κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου.

3. Η δήλωση τελών:

- α) παρουσιάζεται και είναι διαμορφωμένη έτσι ώστε να είναι σαφής και ευανάγνωστη, με χαρακτηριστές αναγνώσιμου μεγέθους·
- β) είναι ακριβής, δεν παραπλανεί και εκφράζεται στο νόμισμα του λογαριασμού πληρωμών ή, εάν συμφωνήσουν ο καταναλωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, σε άλλο νόμισμα·
- γ) περιέχει τον τίτλο «δήλωση τελών» στην αρχή της πρώτης σελίδας της δήλωσης, δίπλα σε ένα κοινό σύμβολο, προκειμένου να διακρίνεται το συγκεκριμένο έγγραφο από άλλη τεκμηρίωση, και
- δ) έχει συνταχθεί στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους όπου προσφέρεται ο λογαριασμός πληρωμών ή, εάν συμφωνήσουν ο καταναλωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, σε άλλη γλώσσα.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι η δήλωση τελών θα παρέχεται από κοινού με τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει άλλων ενωσιακών ή εθνικών νομοθετικών πράξεων για λογαριασμούς πληρωμών και τις συναφείς υπηρεσίες, αρκεί να πληρούνται οι απαιτήσεις του πρώτου εδαφίου.

4. Η EAT, ύστερα από διαβούλευση με τις εθνικές αρχές και ύστερα από έρευνα καταναλωτών, αναπτύσσει εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα σχετικά με τυποποιημένη μορφή παρουσίασης της δήλωσης τελών και του κοινού συμβόλου της.

Η EAT υποβάλλει τα σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στην Επιτροπή έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2016.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εγκρίνει τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

5. Μετά την επικαιροποίηση της τυποποιημένης ορολογίας της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 6, η ΕΑ, όπου απαιτείται, επανεξετάζει και επικαιροποιεί την τυποποιημένη μορφή παρουσίασης της δήλωσης τελών και του κοινού συμβόλου της, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 6

Ενημέρωση των καταναλωτών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στις οικείες συμβατικές και εμπορικές πληροφορίες και στις οικείες πληροφορίες διάθεσης στην αγορά προς τους καταναλωτές, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιούν, όπου απαιτείται, τους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον τελικό κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δύνανται να χρησιμοποιούν εμπορικές ονομασίες στο δελτίο πληροφόρησης περί τελών και στη δήλωση τελών, υπό την προϋπόθεση ότι οι εμπορικές αυτές ονομασίες χρησιμοποιούνται πέραν των τυποποιημένων όρων που καθορίζονται στον τελικό κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 ως δευτερεύων χαρακτηρισμός των εν λόγω υπηρεσιών.

2. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δύνανται να χρησιμοποιούν εμπορικές ονομασίες για τον χαρακτηρισμό των υπηρεσιών τους στις οικείες συμβατικές και εμπορικές πληροφορίες και στις οικείες πληροφορίες διάθεσης στην αγορά προς τους καταναλωτές, υπό την προϋπόθεση ότι προσδιορίζουν με σαφήνεια, κατά περίπτωση, τους αντίστοιχους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον τελικό κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5.

Άρθρο 7

Δικτυακοί τόποι σύγκρισης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη δωρεάν πρόσβαση των καταναλωτών σε έναν τουλάχιστον δικτυακό τόπο σύγκρισης τελών που χρεώνονται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, τουλάχιστον για τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στον τελικό κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 σε εθνικό επίπεδο.

Τους δικτυακούς τόπους σύγκρισης μπορεί να διαχειρίζεται είτε ιδιωτικός φορέας είτε δημόσια αρχή.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τους δικτυακούς τόπους σύγκρισης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να περιλαμβάνουν περαιτέρω συγκριτικούς παράγοντες σχετικά με το επίπεδο των υπηρεσιών που παρέχονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

3. Οι δικτυακοί τόποι σύγκρισης που δημιουργούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1:

- α) λειτουργούν ανεξάρτητα, διασφαλίζοντας ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών έχουν ίση μεταχείριση στα αποτελέσματα της αναζήτησης·
- β) αναφέρουν με σαφήνεια τους ιδιοκτήτες τους·
- γ) ορίζουν σαφή αντικειμενικά κριτήρια επί των οποίων θα βασίζεται η σύγκριση·
- δ) χρησιμοποιούν απλή και σαφή γλώσσα και, ενδεχομένως, τους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον τελικό κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5·
- ε) παρέχουν ακριβή και επικαιροποιημένη πληροφόρηση και αναφέρουν την ώρα της τελευταίας ενημέρωσης·
- στ) περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα προσφορών για λογαριασμούς πληρωμών που καλύπτουν ένα σημαντικό μέρος της αγοράς και, εάν οι προβαλλόμενες πληροφορίες δεν δημιουργούν πλήρη εικόνα της αγοράς, μια σαφή δήλωση για τον σκοπό αυτόν, πριν από την παρουσίαση των αποτελεσμάτων, και
- ζ) παρέχουν αποτελεσματική διαδικασία για την αναφορά της εσφαλμένης πληροφόρησης σχετικά με τα δημοσιοποιούμενα τέλη.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες διατίθενται επιγραμματικά όσον αφορά τη διαθεσιμότητα των δικτυακών τόπων που συμμορφούνται προς το παρόν άρθρο.

Άρθρο 8

Λογαριασμοί πληρωμών σε συνδυασμό με άλλο προϊόν ή υπηρεσία

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν προσφέρεται ένας λογαριασμός πληρωμών ως μέρος πακέτου μαζί με μια άλλο προϊόν ή υπηρεσία που δεν συνδέεται με λογαριασμό πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει τον πελάτη αν υπάρχει η δυνατότητα να αγοράσει τον λογαριασμό πληρωμών χωριστά και, στην περίπτωση αυτή, παρέχει χωριστή πληροφόρηση σχετικά με τις δαπάνες και τα τέλη που συνδέονται με έκαστο των λοιπών προϊόντων και υπηρεσιών που προσφέρονται στο εν λόγω πακέτο και που μπορούν να αγοραστούν χωριστά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΛΛΑΓΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ

Άρθρο 9

Παροχή της υπηρεσίας αλλαγής λογαριασμού

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού, όπως περιγράφεται στο άρθρο 10, μεταξύ λογαριασμών πληρωμών που τηρούνται στο ίδιο νόμισμα σε οποιονδήποτε καταναλωτή που ανοίγει ή κατέχει λογαριασμό σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που εδρεύει στην επικράτεια του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

Άρθρο 10

Η υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού κινείται από τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατ' αίτηση του καταναλωτή. Η υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού τηρεί τουλάχιστον τις παραγράφους 2 έως 6.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν μέτρα εναλλακτικού χαρακτήρα σε σχέση με εκείνα που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 6, με την προϋπόθεση ότι:

α) αυτό είναι σαφώς προς το συμφέρον του καταναλωτή·

β) δεν συνεπάγεται πρόσθετη επιβάρυνση του καταναλωτή και

γ) η αλλαγή ολοκληρώνεται το πολύ εντός των ίδιων χρονικών περιθωρίων με εκείνα που ορίζονται στις παραγράφους 2 έως 6.

2. Οι λαμβάνοντες πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών εκτελούν την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού μόλις λάβουν σχετική εξουσιοδότηση του καταναλωτή. Στην περίπτωση δύο ή περισσότερων κατόχων του λογαριασμού, η αδειοδότηση προέρχεται από καθένα εξ αυτών.

Η άδεια συντάσσεται σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο εκκινείται η υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνηθεί μεταξύ των μερών.

Η εξουσιοδότηση επιτρέπει στον καταναλωτή να παρέχει ειδική συγκατάθεση για την εκτέλεση από τον μεταφέροντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών καθεμιάς από τις ενέργειες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 και να παρέχει ειδική συγκατάθεση για την εκτέλεση από τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών καθεμιάς από τις ενέργειες που αναφέρονται στην παράγραφο 5.

Η εξουσιοδότηση επιτρέπει στον καταναλωτή να προσδιορίζει ρητά τις εισερχόμενες μεταφορές πιστώσεων, τις πάγιες εντολές για μεταφορές πιστώσεων και τις εντολές άμεσης χρέωσης που πρέπει να αλλάξουν. Η εξουσιοδότηση επιτρέπει επίσης στους καταναλωτές να ορίσουν την ημερομηνία από την οποία οι πάγιες εντολές για μεταφορές πιστώσεων και οι εντολές άμεσης χρέωσης πρέπει να εκτελούνται από τον λογαριασμό πληρωμών που ανοίγει ή τηρεί ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών. Η ημερομηνία αυτή τοποθετείται τουλάχιστον έξι εργάσιμες ημέρες μετά την ημερομηνία κατά την οποία ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών λαμβάνει τα έγγραφα που αποστέλλονται από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με την παράγραφο 4. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν να είναι έγγραφη η εξουσιοδότηση του καταναλωτή και αντίγραφό της να παρέχεται στον καταναλωτή.

3. Εντός δύο εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της εξουσιοδότησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ζητά από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να προβεί στις εξής ενέργειες, εφόσον προβλέπονται στην εξουσιοδότηση του καταναλωτή:

- α) να διαβιβάσει στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, εφόσον αυτός το έχει ζητήσει ειδικά, στον καταναλωτή κατάλογο των υφιστάμενων πάγιων εντολών για μεταφορές πιστώσεων και τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις εντολές άμεσης χρέωσης που αλλάζουν·
- β) να διαβιβάσει στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, κατόπιν ρητής αιτήσεως του καταναλωτή, στον καταναλωτή τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις επαναλαμβανόμενες εισερχόμενες μεταφορές πιστώσεων και τις άμεσες χρεώσεις που έχει εξουσιοδοτήσει ο πιστωτής και οι οποίες εκτελέστηκαν στον λογαριασμό πληρωμών του καταναλωτή κατά τους προηγούμενους 13 μήνες·
- γ) σε περίπτωση που ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει σύστημα αυτόματου αναπροσανατολισμού των εισερχόμενων μεταφορών πιστώσεων και των άμεσων χρεώσεων προς τον λογαριασμό πληρωμών που διατηρεί ο καταναλωτής στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, να διακόψει την αποδοχή άμεσων χρεώσεων και εισερχόμενων μεταφορών πιστώσεων από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση·
- δ) να ακυρώσει τις πάγιες εντολές από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση·
- ε) να μεταφέρει οποιοδήποτε θετικό υπόλοιπο στον λογαριασμό πληρωμών που ανοίχθηκε ή τηρείται στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατά την ημερομηνία που καθορίζεται από τον καταναλωτή και
- στ) να κλείσει τον λογαριασμό πληρωμών που τηρείται στον μεταφέροντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατά την ημερομηνία που καθορίζεται από τον καταναλωτή.

4. Ο μεταφέρων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, αφού λάβει σχετική αίτηση από τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, εκτελεί τις ακόλουθες ενέργειες, εφόσον προβλέπονται στην εξουσιοδότηση του καταναλωτή:

- α) αποστέλλει στο λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχεία α) και β), εντός πέντε εργάσιμων ημερών·
- β) σε περίπτωση που ο μεταφέρων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει σύστημα αυτόματης ανακατεύθυνσης των εισερχόμενων μεταφορών πιστώσεων και των άμεσων χρεώσεων προς τον λογαριασμό που κατέχει ή ανοίγει ο καταναλωτής στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, διακόπτει την αποδοχή εισερχόμενων μεταφορών πιστώσεων και άμεσων χρεώσεων στον λογαριασμό πληρωμών από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση. Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να ζητήσουν από τον μεταφέροντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να ενημερώσει τον πληρωτή ή τον δικαιούχο όσον αφορά τον λόγο για τον οποίο δεν δέχονται την πράξη πληρωμής·
- γ) ακυρώνει τις πάγιες εντολές από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση,
- δ) μεταφέρει οποιοδήποτε θετικό υπόλοιπο από τον λογαριασμό πληρωμών στον λογαριασμό πληρωμών που ανοίχθηκε ή τηρείται στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση·
- ε) με την επιφύλαξη του άρθρου 45 παράγραφοι 1 και 6 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ, κλείνει τον λογαριασμό πληρωμών κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση, εφόσον ο καταναλωτής δεν έχει εκκρεμείς υποχρεώσεις όσον αφορά τον εν λόγω λογαριασμό και υπό την προϋπόθεση ότι οι ενέργειες που απαριθμούνται στα στοιχεία α), β) και δ) της παρούσας παραγράφου έχουν ολοκληρωθεί. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει αμέσως τον καταναλωτή σε περίπτωση που οι εν λόγω εκκρεμείς υποχρεώσεις δεν επιτρέπουν το κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή.

5. Εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή των πληροφοριών που ζητήθηκαν από τον μεταφέροντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με την παράγραφο 3, ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, όπως και εάν προβλέπονται στην εξουσιοδότηση και στον βαθμό που οι πληροφορίες που παρέσχε ο μεταφέρων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών επιτρέπουν στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να το πράξει, εκτελεί τις ακόλουθες ενέργειες:

- α) προσδιορίζει τις πάγιες εντολές για τις μεταφορές πιστώσεων που ζητεί ο καταναλωτής και τις εκτελεί από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση·
- β) προβαίνει στις απαραίτητες προετοιμασίες για να δεχθεί άμεσες χρεώσεις και να τις δεχθεί από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση·
- γ) εφόσον χρειάζεται, ενημερώνει τους καταναλωτές για τα δικαιώματά τους δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 3 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012·
- δ) γνωστοποιεί στους πληρωτές που ορίζονται στην εξουσιοδότηση και οι οποίοι προβαίνουν σε επαναλαμβανόμενες εισερχόμενες μεταφορές πιστώσεων προς λογαριασμό πληρωμών του καταναλωτή τα στοιχεία του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και διαβιβάζει στους πληρωτές αντίγραφο της εξουσιοδότησης του καταναλωτή. Εάν ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει όλες τις πληροφορίες που χρειάζεται για να ενημερώσει τους πληρωτές, ζητεί από τον καταναλωτή ή από τον μεταφέροντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παράσχει τις πληροφορίες που λείπουν·
- ε) γνωστοποιεί στους δικαιούχους που ορίζονται στην εξουσιοδότηση και οι οποίοι χρησιμοποιούν άμεση χρέωση για τη λήψη χρηματικών ποσών από τον λογαριασμό πληρωμών του καταναλωτή τα στοιχεία του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και την ημερομηνία από την οποία πρέπει να λαμβάνονται άμεσες χρεώσεις από τον εν λόγω λογαριασμό πληρωμών και διαβιβάζει στους δικαιούχους αντίγραφο της εξουσιοδότησης του καταναλωτή. Εάν ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει όλες τις πληροφορίες που χρειάζεται για να ενημερώσει τους δικαιούχους, ζητεί από τον καταναλωτή να παράσχει τις πληροφορίες που λείπουν.

Σε περίπτωση που ο καταναλωτής επιλέξει να παράσχει προσωπικά τις πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία δ) και ε) του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου στους πληρωτές ή δικαιούχους, αντί να δώσει ρητή συγκατάθεση σύμφωνα με την παράγραφο 2 στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να το πράξει, ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον καταναλωτή τυποποιημένες επιστολές με τα στοιχεία του λογαριασμού πληρωμών και την ημερομηνία έναρξης που προσδιορίζεται στην εξουσιοδότηση εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

6. Με την επιφύλαξη του άρθρου 55 παράγραφος 2 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ, ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν αναστέλλει τα μέσα πληρωμών πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση του καταναλωτή, έτσι ώστε η παροχή υπηρεσιών πληρωμών προς τον καταναλωτή να μη διακοπεί κατά τη διάρκεια της παροχής της υπηρεσίας αλλαγής λογαριασμού.

Άρθρο 11

Διευκόλυνση του διασυννοριακού ανοίγματος λογαριασμού για καταναλωτές

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, σε περίπτωση που ο καταναλωτής αναφέρει στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ότι επιθυμεί να ανοίξει λογαριασμό πληρωμών σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον οποίο ο καταναλωτής διατηρεί ήδη λογαριασμό πληρωμών παρέχει μετά την παραλαβή ενός τέτοιου αιτήματος την ακόλουθη βοήθεια στον καταναλωτή:

- α) παρέχει δωρεάν στον καταναλωτή κατάλογο με όλες τις εκκρεμούσες πάγιες εντολές για μεταφορές πιστώσεων και τις εντολές άμεσης χρέωσης τις οποίες έχει δώσει ο οφειλέτης, εφόσον διατίθενται, και πληροφορίες σχετικά με τις επαναλαμβανόμενες εισερχόμενες μεταφορές πιστώσεων και τις άμεσες χρεώσεις που έχει εξουσιοδοτήσει ο πιστωτής και οι οποίες εκτελέστηκαν στον λογαριασμό πληρωμών του καταναλωτή κατά τους προηγούμενους 13 μήνες. Ο εν λόγω κατάλογος δεν επιφέρει καμία υποχρέωση για τον νέο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να δημιουργήσει υπηρεσίες που δεν παρέχει·

β) μεταφέρει οποιοδήποτε θετικό υπόλοιπο στον λογαριασμό πληρωμών που διατηρεί ο καταναλωτής στον λογαριασμό που ανοίχτηκε ή τηρείται από τον καταναλωτή με τον νέο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, υπό την προϋπόθεση ότι το αίτημα περιλαμβάνει πλήρη στοιχεία για την αναγνώριση του νέου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή.

γ) κλείνει τον λογαριασμό πληρωμών που τηρεί ο καταναλωτής.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 45 παράγραφοι 1 και 6 της οδηγίας 2007/64/EK και εάν ο καταναλωτής δεν έχει εκκρεμείς υποχρεώσεις επί λογαριασμού πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον οποίο ο καταναλωτής διατηρεί τον εν λόγω λογαριασμό πληρωμών προβαίνει στις ενέργειες που προβλέπονται στα στοιχεία α), β) και γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου σχετικά με την ημερομηνία που ορίζεται από τον καταναλωτή, η οποία είναι τουλάχιστον έξι εργάσιμες ημέρες μετά την παραλαβή από τον εν λόγω πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του αιτήματος του καταναλωτή, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ των μερών. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει αμέσως τον καταναλωτή σε περίπτωση που οι εν λόγω εκκρεμείς υποχρεώσεις δεν επιτρέπουν το κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών του.

Άρθρο 12

Τέλη που συνδέονται με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι καταναλωτές έχουν δωρεάν πρόσβαση στις προσωπικές τους πληροφορίες όσον αφορά υφιστάμενες πάγιες εντολές και άμεσες χρεώσεις που τηρούνται είτε στον αποστέλλοντα είτε στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει τις πληροφορίες που έχει ζητήσει ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 4 στοιχείο α) χωρίς να χρεώνει τον καταναλωτή ή τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα τέλη, εάν ισχύουν, που χρεώνει ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον καταναλωτή για το κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμής πληρωμών που τηρείται σε αυτό καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφοι 2, 4 και 6 της οδηγίας 2007/64/EK.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα τέλη, εάν ισχύουν, που χρεώνει ο αποστέλλων ή ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον καταναλωτή για οποιαδήποτε υπηρεσία που παρέχεται δυνάμει του άρθρου 10, εκτός εκείνων που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου, είναι εύλογα και αντιστοιχούν στο πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 13

Οικονομική ζημία για τους καταναλωτές

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οποιαδήποτε οικονομική ζημία, περιλαμβανομένων των χρεώσεων και των τόκων, την οποία υφίσταται ο καταναλωτής και η οποία προκύπτει άμεσα από τη μη συμμόρφωση παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχει στη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού προς τις υποχρεώσεις οι οποίες ισχύουν δυνάμει του άρθρου 10 επιστρέφεται χωρίς καθυστέρηση από τον εν λόγω πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

2. Η ευθύνη που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν ισχύει σε περιστάσεις που είναι ασυνήθεις και απρόβλεπτες, πέραν του ελέγχου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που τις επικαλείται και των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν παρ' όλες τις προσπάθειες για το αντίθετο, ούτε όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεσμεύεται από άλλες νομικές υποχρεώσεις που προβλέπονται σε ενωσιακές ή εθνικές νομοθετικές πράξεις.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ευθύνη των παραγράφων 1 και 2 καθορίζεται σύμφωνα με τις νομικές απαιτήσεις που ισχύουν σε εθνικό επίπεδο.

Άρθρο 14

Πληροφόρηση σχετικά με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν στους καταναλωτές τις εξής πληροφορίες σχετικά με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού:

α) τον ρόλο του αποστέλλοντος και του λαμβάνοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σε κάθε βήμα της διαδικασίας αλλαγής λογαριασμού, όπως καθορίζεται στο άρθρο 10·

β) το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης των σχετικών βημάτων·

γ) τα τέλη, εάν ισχύουν, που χρεώνονται για τη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού·

δ) κάθε πληροφορία που θα κληθεί να παράσχει ο καταναλωτής, και

ε) τις διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών που αναφέρονται στο άρθρο 24.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν να διαθέτουν επίσης οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών και άλλες πληροφορίες, μεταξύ των οποίων, κατά περίπτωση, τις αναγκαίες πληροφορίες για την ταυτοποίηση του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων εντός της Ένωσης στο οποίο συμμετέχει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διατίθενται δωρεάν σε χαρτί ή άλλο σταθερό υπόθεμα σε όλες τις εγκαταστάσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που είναι προσίτες στους καταναλωτές καθώς και σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο του ανά πάσα στιγμή, παρέχονται δε στους καταναλωτές κατόπιν αιτήματός τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Άρθρο 15

Απαγόρευση των διακρίσεων

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα πιστωτικά ιδρύματα δεν εφαρμόζουν διακρίσεις σε βάρος των καταναλωτών που διαμένουν νόμιμα στην Ένωση λόγω της υπηκοότητάς τους ή του τόπου διαμονής τους ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο που αναφέρεται στο άρθρο 21 του Χάρτη, όταν οι εν λόγω καταναλωτές υποβάλλουν αίτηση για λογαριασμό πληρωμών ή έχουν πρόσβαση σε αυτόν εντός της Ένωσης. Οι προϋποθέσεις για την κατοχή λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά δεν επιφέρουν κανενός είδους διακρίσεις.

Άρθρο 16

Δικαίωμα πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι λογαριασμοί πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά προσφέρονται στους καταναλωτές από όλα τα πιστωτικά ιδρύματα ή από επαρκή αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων για να εξασφαλιστεί η πρόσβαση σε αυτούς όλων των καταναλωτών στην επικράτεια τους και να αποτραπούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι λογαριασμοί πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά δεν προσφέρονται από τα πιστωτικά ιδρύματα που παρέχουν λογαριασμούς πληρωμών αποκλειστικά μέσω επιγραμμικών υπηρεσιών.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι καταναλωτές που διαμένουν νόμιμα στην Ένωση, συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτών που δεν έχουν σταθερή διεύθυνση κατοικίας και των αιτούντων άσυλο, και οι καταναλωτές που δεν είναι κάτοχοι άδειας παραμονής, αλλά των οποίων η απέλαση είναι αδύνατη για νομικούς ή πραγματικούς λόγους, έχουν το δικαίωμα να ανοίξουν και να χρησιμοποιήσουν λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στα πιστωτικά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στην επικράτεια τους. Το δικαίωμα αυτό ισχύει ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής του καταναλωτή.

Τα κράτη μέλη μπορούν, με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών ελευθεριών που διασφαλίζονται με τις Συνθήκες, να απαιτούν από τους καταναλωτές που επιθυμούν να ανοίξουν λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στην επικράτειά τους να αποδείξουν το σχετικό συμφέρον τους.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η άσκηση του εν λόγω δικαιώματος να μην είναι ιδιαίτερα δύσκολη ή επαχθής για τον καταναλωτή.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα πιστωτικά ιδρύματα που προσφέρουν λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά ανοίγουν τον λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά ή αρνούνται την αίτηση καταναλωτή για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, σε κάθε περίπτωση χωρίς αναίτια καθυστέρηση και το αργότερο εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την παραλαβή ολοκληρωμένης αίτησης.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα πιστωτικά ιδρύματα απορρίπτουν αίτηση για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στην περίπτωση που το άνοιγμά του θα είχε ως αποτέλεσμα την παράβαση των διατάξεων σχετικά με την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και την αντιμετώπιση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας που περιέχονται στην οδηγία 2005/60/EK.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στα πιστωτικά ιδρύματα που προσφέρουν λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά να απορρίπτουν αίτηση για σχετικό λογαριασμό όταν ο καταναλωτής κατέχει ήδη λογαριασμό πληρωμών σε πιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει στην επικράτειά τους και το οποίο του επιτρέπει να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες του άρθρου 17 παράγραφος 1, εκτός εάν ο καταναλωτής δηλώνει ότι έχει προειδοποιηθεί για το προσεχές κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών του.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, πριν από το άνοιγμα ενός λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, το πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να επαληθεύει κατά πόσον ο καταναλωτής διατηρεί ή όχι λογαριασμό πληρωμών σε πιστωτικό ίδρυμα που βρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος, που δίνει τη δυνατότητα στους καταναλωτές να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες του άρθρου 17 παράγραφος 1. Τα πιστωτικά ιδρύματα δύνανται να βασίζονται σε υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τους καταναλωτές για τον σκοπό αυτό.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να προσδιορίσουν περιορισμένες και ειδικές πρόσθετες περιπτώσεις όπου τα πιστωτικά ιδρύματα μπορεί να τους απαιτηθεί ή να επιλέξουν να απορρίψουν αίτηση για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Οι περιπτώσεις αυτές βασίζονται σε διατάξεις του εθνικού δικαίου που εφαρμόζονται στην επικράτειά τους και αποσκοπούν είτε στη διευκόλυνση της δωρεάν πρόσβασης των καταναλωτών σε βασικό λογαριασμό με βασικά χαρακτηριστικά στο πλαίσιο του μηχανισμού του άρθρου 25 είτε στο να αποφεύγονται οι καταχρήσεις από τους καταναλωτές σχετικά με το δικαίωμά τους να έχουν πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 4, 5 και 6, το πιστωτικό ίδρυμα, μετά την απόφασή του, ενημερώνει αμέσως τον καταναλωτή για την απόρριψη της αίτησής του και για τους ειδικούς προς τούτο λόγους, γραπτώς και δωρεάν, εκτός εάν η ενημέρωση αντίκειται στους στόχους της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξης ή της οδηγίας 2005/60/EK. Σε περίπτωση απόρριψης, το πιστωτικό ίδρυμα υποδεικνύει στον καταναλωτή τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει για την υποβολή προσφυγής κατά της απόρριψης και το δικαίωμα του καταναλωτή να απευθυνθεί στη σχετική αρμόδια αρχή και τον ορισθέντα φορέα εναλλακτικής επίλυσης των διαφορών και παρέχει τα σχετικά στοιχεία επαφής.

8. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4, το πιστωτικό ίδρυμα λαμβάνει τα δέοντα μέτρα δυνάμει του κεφαλαίου III της οδηγίας 2005/60/EK.

9. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά δεν εξαρτάται από την αγορά πρόσθετων υπηρεσιών ή μετοχών του πιστωτικού ιδρύματος, εκτός εάν το τελευταίο αποτελεί προϋπόθεση για όλους τους πελάτες του πιστωτικού ιδρύματος.

10. Τα κράτη μέλη τεκμαίρεται ότι πληρούν τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στο κεφάλαιο IV, εφόσον το υφιστάμενο δεσμευτικό πλαίσιο διασφαλίζει την πλήρη εφαρμογή του κατά τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να είναι σε θέση να γνωρίζουν την πλήρη έκταση των δικαιωμάτων τους και να τα επικαλούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

Άρθρο 17

Παράμετροι λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο λογαριασμός πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά περιλαμβάνει τις εξής υπηρεσίες:

α) τη διενέργεια όλων των πράξεων που απαιτούνται για το άνοιγμα, τη λειτουργία και το κλείσιμο λογαριασμού πληρωμών·

β) υπηρεσίες που επιτρέπουν την κατάθεση χρηματικών ποσών σε λογαριασμό πληρωμών·

γ) υπηρεσίες που επιτρέπουν τις αναλήψεις μετρητών από λογαριασμό πληρωμών εντός της Ένωσης στη θυρίδα ή σε μηχανήματα αυτόματων συναλλαγών, κατά τη διάρκεια ή εκτός του ωραρίου λειτουργίας του πιστωτικού ιδρύματος·

δ) την εκτέλεση των εξής πράξεων πληρωμής εντός της Ένωσης:

i) άμεσων χρεώσεων,

ii) πράξεων πληρωμής μέσω κάρτας πληρωμών, περιλαμβανομένων των διαδικτυακών πληρωμών,

iii) μεταφορών πιστώσεων, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών, σε τερματικά, εφόσον υπάρχουν, και θυρίδες τραπεζών και μέσω των επιγραμμικών δυνατοτήτων του πιστωτικού ιδρύματος.

Οι υπηρεσίες που απαριθμούνται στα στοιχεία α) έως δ) του πρώτου εδαφίου προσφέρονται από τα πιστωτικά ιδρύματα στον βαθμό που προσφέρονται ήδη στους καταναλωτές οι οποίοι κατέχουν άλλους λογαριασμούς πληρωμής εκτός εκείνων που έχουν βασικά χαρακτηριστικά.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός της να παρέχουν πρόσθετες υπηρεσίες, οι οποίες θεωρούνται ουσιώδεις για τους καταναλωτές βάσει των συνήθων πρακτικών σε εθνικό επίπεδο, στο πλαίσιο λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι λογαριασμοί πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά προσφέρονται από τα πιστωτικά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός τους, τουλάχιστον στο εθνικό νόμισμα του οικείου κράτους μέλους.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο λογαριασμός πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά επιτρέπει στους καταναλωτές να διενεργούν απεριόριστο αριθμό πράξεων σχετικά με τις υπηρεσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

5. Όσον αφορά τις υπηρεσίες που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και στο σημείο ii) του στοιχείου δ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, εξαιρουμένων των συναλλαγών πληρωμών μέσω πιστωτικής κάρτας, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα πιστωτικά ιδρύματα δεν επιβάλλουν τέλη πέραν των εύλογων αμοιβών, εάν ισχύουν, που αναφέρονται στο άρθρο 18, ανεξαρτήτως του αριθμού των πράξεων που εκτελούνται στον λογαριασμό πληρωμών.

6. Όσον αφορά τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο σημείο i) του στοιχείου δ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, στο σημείο ii) του στοιχείου δ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου μόνο όσον αφορά πράξεις πληρωμών μέσω πιστωτικής κάρτας, και στο σημείο iii) του στοιχείου δ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν έναν ελάχιστο αριθμό πράξεων για τις οποίες τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να καταλογίζουν μόνο τα εύλογα τέλη, εάν ισχύουν, που αναφέρονται στο άρθρο 18. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο ελάχιστος αριθμός των πράξεων είναι επαρκής για να καλύψει την προσωπική χρήση από τον καταναλωτή, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες κοινές εμπορικές πρακτικές και τη συμπεριφορά των καταναλωτών. Τα τέλη που χρεώνονται για τις πράξεις πέραν του ελάχιστου προβλεπόμενου αριθμού δεν είναι ποτέ υψηλότερα από εκείνα που χρεώνονται κατά τη συνήθη τιμολογιακή πολιτική του πιστωτικού ιδρύματος.

7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο καταναλωτής είναι σε θέση να διαχειρίζεται και να εκκινεί συναλλαγές πληρωμής από τον λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά τον οποίο κατέχει, στις εγκαταστάσεις του πιστωτικού ιδρύματος και/ή μέσω επιγραμμικών δυνατοτήτων, εάν υπάρχουν.

8. Με την επιφύλαξη των απαιτήσεων της οδηγίας 2008/48/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στα πιστωτικά ιδρύματα να παρέχουν, κατ' αίτηση του καταναλωτή, δυνατότητα υπερανάληψης σε σχέση με λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ανώτατο ποσό και ανώτατη διάρκεια για οποιαδήποτε τέτοια υπεράνληψη. Η πρόσβαση ή η χρήση του λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά δεν περιορίζεται ούτε εξαρτάται από την αγορά τέτοιων πιστωτικών υπηρεσιών.

Άρθρο 18

Συναφή τέλη

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 17 προσφέρονται από τα πιστωτικά ιδρύματα δωρεάν ή έναντι καταβολής εύλογου τέλους.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα τέλη που χρεώνονται στον καταναλωτή σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις δεσμεύσεις του, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, είναι εύλογα.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα εύλογα τέλη που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη τουλάχιστον των ακόλουθων κριτηρίων:

α) των εθνικών επιπέδων εισοδήματος·

β) των μέσων τελών που χρεώνουν τα πιστωτικά ιδρύματα στο οικείο κράτος μέλος για τις υπηρεσίες που παρέχονται σε σχέση με λογαριασμούς πληρωμών.

4. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 και της υποχρέωσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τα πιστωτικά ιδρύματα να εφαρμόζουν διαφορετικά συστήματα τιμολόγησης ανάλογα με το επίπεδο ένταξης του καταναλωτή στο τραπεζικό σύστημα, που να επιτρέπουν, ιδιαίτερα, ευνοϊκότερους όρους για τους εύάλωτους καταναλωτές που δεν χρησιμοποιούν τραπεζικές υπηρεσίες. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχεται καθοδήγηση στους καταναλωτές, καθώς και κατάλληλες πληροφορίες, σχετικά με τις διαθέσιμες επιλογές.

Άρθρο 19

Συμβάσεις-πλαίσια και καταγγελία

1. Οι συμβάσεις-πλαίσια για την παροχή πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά υπόκεινται στην οδηγία 2007/64/ΕΚ, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις παραγράφους 2 και 4 του παρόντος άρθρου.

2. Το πιστωτικό ίδρυμα δύναται να καταγγείλει μονομερώς τη σύμβαση-πλαίσιο, μόνο εάν ισχύει τουλάχιστον μία από τις εξής προϋποθέσεις:

α) ο καταναλωτής χρησιμοποίησε εσκεμμένα τον λογαριασμό πληρωμών για παράνομους σκοπούς·

β) δεν έχει εκτελεσθεί καμία συναλλαγή στον λογαριασμό πληρωμών για διάστημα μεγαλύτερο των 24 διαδοχικών μηνών·

γ) ο καταναλωτής παρέσχε ανακριβή στοιχεία προκειμένου να εξασφαλίσει τον λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, δεδομένου ότι τα ακριβή στοιχεία θα τον απέκλειαν από το δικαίωμα αυτό·

δ) ο καταναλωτής δεν διαμένει πλέον νομίμως στην Ένωση·

ε) ο καταναλωτής έχει ακολούθως ανοίξει δεύτερο λογαριασμό πληρωμών ο οποίος του επιτρέπει να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες που απαριθμούνται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στο κράτος μέλος όπου κατέχει ήδη λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να προσδιορίσουν πρόσθετες περιορισμένες και ειδικές περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί να καταγγελλεί μονομερώς από το πιστωτικό ίδρυμα σύμβαση-πλαίσιο για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Οι περιπτώσεις αυτές βασίζονται σε διατάξεις του εθνικού δικαίου που εφαρμόζονται στην επικράτεια τους και αποσκοπούν στην αποτροπή των καταχρήσεων από τους καταναλωτές σχετικά με το δικαίωμά τους να έχουν πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν ένα πιστωτικό ίδρυμα καταγγέλλει τη σύμβαση για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά από τους περισσότερους από τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία β), δ) και ε) και στην παράγραφο 3, ενημερώνει τον καταναλωτή για τους λόγους της καταγγελίας, τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την έναρξη ισχύος της, γραπτώς και δωρεάν, εκτός εάν η ενημέρωση αυτή αντikeίται στους στόχους της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης. Όταν το πιστωτικό ίδρυμα καταγγέλλει τη σύμβαση σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο α) ή γ), η καταγγελία ισχύει αμέσως.

5. Η γνωστοποίηση της καταγγελίας υποδεικνύει στον καταναλωτή τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει για την υποβολή προσφυγής κατά της καταγγελίας, εάν υπάρχει, και το δικαίωμά του καταναλωτή να απευθυνθεί στην αρμόδια αρχή και τον ορισθέντα φορέα εναλλακτικής επίλυσης των διαφορών και του παρέχει τα σχετικά στοιχεία επαφής.

Άρθρο 20

Γενικές πληροφορίες για λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη θέσπιση πρόσφορων μέτρων για την ενίσχυση της συνειδητοποίησης του κοινού σχετικά με τη διαθεσιμότητα λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τους γενικούς όρους τιμολόγησής τους, τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται για την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και τις μεθόδους πρόσβασης σε διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών για τη διευθέτηση διαφορών. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μέτρα επικοινωνίας είναι επαρκή και καλά στοχευμένα, ιδίως σε σχέση με την προβολή τους σε καταναλωτές που δεν χρησιμοποιούν τραπεζικές υπηρεσίες και σε ευπαθείς και μετακινούμενους καταναλωτές.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα πιστωτικά ιδρύματα διαθέτουν δωρεάν στους καταναλωτές προσβάσιμες πληροφορίες και συνδρομή σχετικά με τα ειδικά χαρακτηριστικά των παρεχόμενων λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τα σχετικά τέλη και τους όρους χρήσης τους. Τα κράτη μέλη μεριμνούν επίσης ώστε να είναι σαφές στις πληροφορίες ότι η αγορά πρόσθετων υπηρεσιών δεν είναι υποχρεωτική για την πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Άρθρο 21

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις εθνικές αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη διασφάλιση της εφαρμογής και επιβολής της παρούσας οδηγίας και μεριμνούν ώστε να τους παρέχονται όλες οι εξουσίες διερεύνησης και επιβολής, καθώς και οι απαραίτητοι πόροι για την αποδοτική και αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Οι αρμόδιες αρχές είναι δημόσιες αρχές ή οργανισμοί αναγνωρισμένοι από το εθνικό δίκαιο ή από δημόσιες αρχές ρητώς εξουσιοδοτημένες προς τούτο από το εθνικό δίκαιο. Δεν είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών, εξαιρουμένων των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές και όλα τα πρόσωπα που εργάζονται ή έχουν εργαστεί για αρμόδιες αρχές, καθώς και οι εντεταλμένοι από αρμόδιες αρχές ελεγκτές λογαριασμών ή εμπειρογνώμονες, δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Οι εμπιστευτικές πληροφορίες που περιέχονται εις γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν επιτρέπεται να γνωστοποιούνται σε κανένα απολύτως πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνο με συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο ή στην παρούσα οδηγία. Αυτό δεν εμποδίζει ωστόσο τις αρμόδιες αρχές να ανταλλάσσουν ή να διαβιβάζουν εμπιστευτικές πληροφορίες σύμφωνα με το ενωσιακό και εθνικό δίκαιο.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές που ορίζονται αρμόδιες για τη διασφάλιση της εφαρμογής και επιβολής της παρούσας οδηγίας να είναι ένα από τα ακόλουθα ή και τα δύο:

α) αρμόδιες αρχές όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 2) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010·

β) αρχές διαφορετικές των αναφερόμενων στο στοιχείο α) αρμόδιων αρχών, υπό τον όρο ότι οι εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις απαιτούν τη συνεργασία των εν λόγω αρχών με τις αρμόδιες αρχές του στοιχείου α) όταν απαιτείται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους δυνάμει της παρούσας οδηγίας, μεταξύ άλλων για τους σκοπούς της συνεργασίας με την EAT όπως απαιτείται από την παρούσα οδηγία.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή και την EAT τις αρμόδιες αρχές και τυχόν αλλαγές. Η πρώτη τέτοια γνωστοποίηση πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο στις 18 Σεπτεμβρίου 2016.

5. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ασκούν τις εξουσίες τους σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο είτε:

α) απευθείας υπό τη δική τους εξουσία ή υπό την εποπτεία των δικαστικών αρχών, είτε

β) υποβάλλοντας αίτηση στα δικαστήρια που είναι αρμόδια για την έκδοση της αναγκαίας απόφασης, περιλαμβανομένης, εφόσον ενδείκνυται, της άσκησης έφεσης, στην περίπτωση ανεπιτυχούς έκβασης της αίτησης έκδοσης της αναγκαίας απόφασης.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν, σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες της μιας αρμόδιες αρχές στο έδαφός τους, για τον σαφή καθορισμό των αντίστοιχων καθηκόντων τους, καθώς και για τη στενή συνεργασία μεταξύ των εν λόγω αρχών, προκειμένου να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα αντίστοιχα καθήκοντά τους.

7. Η Επιτροπή δημοσιεύει τουλάχιστον άπαξ ετησίως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* κατάλογο των αρμόδιων αρχών και τον ενημερώνει συνεχώς στην ιστοσελίδα της.

Άρθρο 22

Υποχρέωση συνεργασίας

1. Οι αρμόδιες αρχές διάφορων κρατών μελών συνεργάζονται μεταξύ τους όποτε αυτό είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, χρησιμοποιώντας τις εξουσίες τους, είτε αυτές προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είτε στο εθνικό δίκαιο.

Οι αρμόδιες αρχές επικουρούν τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών. Ιδίως, ανταλλάσσουν πληροφορίες και συνεργάζονται σε τυχόν δραστηριότητες έρευνας ή εποπτείας.

Για τη διευκόλυνση και την επίτευξη της συνεργασίας και ιδίως της ανταλλαγής πληροφοριών, κάθε κράτος μέλος ορίζει μία μόνο αρμόδια αρχή ως σημείο επαφής για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Το κράτος μέλος ανακοινώνει στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη τα ονόματα των αρχών που ορίστηκαν αρμόδιες για την παραλαβή αιτήσεων ανταλλαγής πληροφοριών ή συνεργασίας βάσει της παρούσας παραγράφου.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία διοικητικά και οργανωτικά μέτρα για να διευκολύνουν τη συνδρομή που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

3. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οι οποίες έχουν οριστεί ως σημεία επαφής για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας βάσει της παραγράφου 1 ανταλλάσσουν μεταξύ τους χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση των καθηκόντων των αρμόδιων αρχών, όπως προβλέπεται από τα μέτρα που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Οι αρμόδιες αρχές που ανταλλάσσουν πληροφορίες με άλλες αρμόδιες αρχές βάσει της παρούσας οδηγίας μπορούν να ορίζουν κατά την ανταλλαγή ότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν πρέπει να αποκαλυφθούν χωρίς τη ρητή συμφωνία τους και, στην περίπτωση αυτή, οι πληροφορίες αυτές ανταλλάσσονται μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους οι εν λόγω αρχές έδωσαν τη συναίνεσή τους.

Η αρμόδια αρχή που έχει οριστεί ως σημείο επαφής δύναται να διαβιβάζει τις ληφθείσες πληροφορίες στις άλλες αρμόδιες αρχές· εντούτοις, δεν διαβιβάζει τις πληροφορίες σε άλλους φορείς ή φυσικά ή νομικά πρόσωπα χωρίς τη ρητή συμφωνία των αρμόδιων αρχών που τις κοινοποίησαν και μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους οι εν λόγω αρχές έχουν συνααινέσει, πλην δεόντως αιτιολογημένων περιστάσεων, οπότε ενημερώνει αμέσως το σημείο επαφής που παρέσχε τις πληροφορίες.

4. Αρμόδια αρχή μπορεί να αρνηθεί να ενεργήσει κατόπιν αιτήματος για συνεργασία σε δραστηριότητα έρευνας ή εποπτείας ή να ανταλλάξει πληροφορίες όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3 μόνο εάν:

- α) αυτή η έρευνα, η επιτόπου εξακρίβωση, η δραστηριότητα εποπτείας ή η ανταλλαγή πληροφοριών ενδέχεται να προσβάλει την κυριαρχία, την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα·
- β) έχει ήδη κινηθεί δικαστική διαδικασία για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και κατά των ιδίων προσώπων ενώπιον των αρχών του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα·
- γ) έχει ήδη εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση στο κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα αναφορικά με τα ίδια άτομα και τις ίδιες πράξεις.

Σε περίπτωση τέτοιας άρνησης, η αρμόδια αρχή ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή που υπέβαλε το αίτημα και της παρέχει όσο το δυνατόν λεπτομερέστερες πληροφορίες.

Άρθρο 23

Επίλυση διαφορών μεταξύ αρμόδιων αρχών διαφορετικών κρατών μελών

Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να παραπέμπουν το ζήτημα στην ΕΑΤ σε περίπτωση που απορρίφθηκε αίτημα για συνεργασία, ιδίως όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών, ή δεν δόθηκε συνέχεια σε εύλογο χρονικό διάστημα και μπορούν να ζητούν τη βοήθεια της ΕΑΤ, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η ΕΑΤ μπορεί να ενεργήσει σύμφωνα με τις εξουσίες που της παρέχονται δυνάμει του εν λόγω άρθρου και κάθε δεσμευτική απόφαση που λαμβάνει η ΕΑΤ σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο είναι δεσμευτική για τις ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές, ανεξαρτήτως του εάν οι εν λόγω αρχές είναι ή όχι μέλη της ΕΑΤ.

Άρθρο 24

Εναλλακτική επίλυση διαφορών

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι καταναλωτές έχουν πρόσβαση σε αποτελεσματικές και αποδοτικές διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών για τη διευθέτηση των διαφορών που αφορούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που καθορίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Αυτές οι διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών και οι φορείς που τις παρέχουν πληρούν τις ποιοτικές απαιτήσεις που θεσπίζονται στην οδηγία 2013/11/ΕΕ.

Άρθρο 25**Μηχανισμός σε περίπτωση άρνησης λογαριασμού πληρωμών για τον οποίο καταβάλλεται αντίτιμο**

Με την επιφύλαξη του άρθρου 16, τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργούν ειδικό μηχανισμό που να διασφαλίζει ότι οι καταναλωτές που δεν διαθέτουν λογαριασμό πληρωμών στην επικράτειά τους και στους οποίους έχει απαγορευτεί η πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών για τις οποίες καταβάλλεται αντίτιμο από πιστωτικά ιδρύματα θα έχουν αποτελεσματική πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, δωρεάν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI**ΚΥΡΩΣΕΙΣ****Άρθρο 26****Κυρώσεις**

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες περί κυρώσεων που επιβάλλονται για παραβάσεις της εθνικής νομοθεσίας η οποία ενσωματώνει την παρούσα οδηγία και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο προκειμένου να διασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι εν λόγω κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι η αρμόδια αρχή μπορεί να δημοσιοποιεί οποιαδήποτε διοικητική κύρωση επιβάλλεται σε περίπτωση παράβασης των μέτρων που θεσπίζονται για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, εκτός εάν η δημοσιοποίηση αυτή ενδέχεται να διαταράξει σοβαρά τις χρηματοοικονομικές αγορές ή να προκαλέσει δυσανάλογη ζημία στα εμπλεκόμενα μέρη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII**ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ****Άρθρο 27****Αξιολόγηση**

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή πληροφόρηση σχετικά με τα ακόλουθα, για πρώτη φορά έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2018 και έκτοτε ανά διετία:

- α) τη συμμόρφωση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών με τα άρθρα 4, 5 και 6·
- β) τη συμμόρφωση των κρατών μελών προς τις απαιτήσεις διασφάλισης της ύπαρξης δικτυακών τόπων σύγκρισης σύμφωνα με το άρθρο 7·
- γ) τον αριθμό των λογαριασμών πληρωμών για τους οποίους έχει γίνει αλλαγή και την αναλογία των αιτήσεων αλλαγής που έχουν απορριφθεί·
- δ) τον αριθμό των πιστωτικών ιδρυμάτων που προσφέρουν λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τον αριθμό αυτών των λογαριασμών που έχουν ανοιχτεί και την αναλογία των αιτήσεων για λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά που απορρίφθηκαν.

2. Η Επιτροπή καταρτίζει έκθεση, για πρώτη φορά έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2018 και εν συνεχεία ανά διετία, με βάση τις πληροφορίες που έλαβε από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 28**Επανεξέταση**

1. Έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2019, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η οποία συνοδεύεται, ενδεχομένως, από νομοθετική πρόταση.

Η εν λόγω έκθεση περιλαμβάνει:

- α) κατάλογο με όλες τις διαδικασίες επί παραβάσει που κίνησε η Επιτροπή σχετικά με την παρούσα οδηγία·
- β) εκτίμηση του μέσου ύψους των τελών στα κράτη μέλη για λογαριασμούς πληρωμών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας·
- γ) εκτίμηση της σκοπιμότητας της ανάπτυξης πλαισίου για τη διασφάλιση αυτόματου αναπροσανατολισμού των πληρωμών από τον έναν λογαριασμό πληρωμών στον άλλο εντός του ίδιου κράτους μέλους, σε συνδυασμό με αυτόματες κοινοποιήσεις σε δικαιούχους ή πληρωτές σε περίπτωση αναπροσανατολισμού των μεταφορών τους·
- δ) εκτίμηση της σκοπιμότητας της επέκτασης της υπηρεσίας αλλαγής λογαριασμού που προβλέπεται στο άρθρο 10 στις περιπτώσεις όπου ο λαμβάνων και ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένοι σε διαφορετικά κράτη μέλη, καθώς και της δυνατότητας διασυννοριακού ανοίγματος λογαριασμού σύμφωνα με το άρθρο 11·
- ε) εκτίμηση του αριθμού των κατόχων λογαριασμών που άλλαξαν λογαριασμούς πληρωμών μετά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας βάσει των πληροφοριών που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 27·
- στ) εκτίμηση του κόστους και του οφέλους της εφαρμογής της πλήρους φορητότητας των αριθμών λογαριασμών πληρωμών σε ολόκληρη την Ένωση·
- ζ) εκτίμηση του αριθμού των πιστωτικών ιδρυμάτων που προσφέρουν λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά·
- η) εκτίμηση του αριθμού και, όταν διατίθενται ανώνυμες πληροφορίες, των χαρακτηριστικών των καταναλωτών που έχουν ανοίξει λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά μετά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας·
- θ) εκτίμηση των μέσων ετήσιων τελών που εισπράχθηκαν για λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά σε επίπεδο κρατών μελών·
- ι) εκτίμηση της αποτελεσματικότητας των υφιστάμενων μέτρων και της ανάγκης για πρόσθετα μέτρα για την αύξηση της χρηματοοικονομικής ένταξης και τη συνδρομή προς τα ευάλωτα μέλη της κοινωνίας όσον αφορά την υπερχρέωση·
- ια) παραδείγματα βέλτιστων πρακτικών στα κράτη μέλη για τον περιορισμό του αποκλεισμού των καταναλωτών από την πρόσβαση σε υπηρεσίες πληρωμών·

2. Στην έκθεση γίνεται εκτίμηση, βάσει και της πληροφόρησης που λαμβάνεται από τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 27, του κατά πόσο πρέπει να τροποποιηθεί και να ενημερωθεί ο κατάλογος υπηρεσιών που αποτελούν μέρος ενός λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, λαμβανομένης υπόψη της εξέλιξης των μέσων πληρωμών και της τεχνολογίας.

3. Στην έκθεση γίνεται εκτίμηση επίσης του κατά πόσον απαιτούνται πρόσθετα μέτρα πέραν εκείνων που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8, όσον αφορά τους δικτυακούς τόπους σύγκρισης και τις προσφορές πακέτων, και ιδίως της ανάγκης για διαπίστευση δικτυακών τόπων σύγκρισης.

Άρθρο 29

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2016, τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω μέτρων.

2. Θέτουν σε εφαρμογή τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 από τις 18 Σεπτεμβρίου 2016.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο:

α) το άρθρο 3 εφαρμόζεται από τις 17 Σεπτεμβρίου 2014·

β) τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 4 παράγραφο 1 έως 5, το άρθρο 5 παράγραφοι 1, 2 και 3, το άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 και το άρθρο 7 έως εννέα μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4·

γ) τα κράτη μέλη στα οποία το δελτίο πληροφόρησης περί τελών σε εθνικό επίπεδο υφίσταται ήδη μπορούν να επιλέξουν να εντάξουν τον κοινό μορφότυπο και το κοινό σύμβολό της το αργότερο 18 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4·

δ) τα κράτη μέλη στα οποία η ισοδύναμη δήλωση περί τελών σε εθνικό επίπεδο υφίσταται ήδη μπορούν να επιλέξουν να εντάξουν τον κοινό μορφότυπο και το κοινό σύμβολό της το αργότερο 18 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4.

3. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, αυτά περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αυτής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών μέτρων εθνικού δικαίου τα οποίες θεσπίζουν στο πεδίο που καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 30

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 31

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 23 Ιουλίου 2014.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
S. GOZI